

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
17 лютого 2014 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Ніде у світі не змінюють Конституцію за один день** *Анна Шевченко, "Голос України"*3
- Наступного тижня парламент спробує таки утворити Тимчасову спеціальну комісію з напрацювання змін до Конституції та, ймовірно, розгляне подання Президента про призначення Прем'єр-міністра України. Про це повідомив Голова Верховної Ради В.Рибак на брифінгу за підсумками наради з лідерами фракцій.
- Стремление к нулю** *Галина Корба, Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)* ..4
- Сегодня вступает в силу закон об амнистии участников массовых акций. В Генпрокуратуре признали, что на протяжении вчерашнего дня демонстранты выполнили все условия вступления документа в силу — освободили захваченные административные здания в Киеве и регионах, а также разблокировали улицу Грушевского в столице. Впрочем, договориться о сроках прекращения уголовных дел пока не удалось.
- Мовчання вовків** *Юлія Мостова, "Дзеркало тижня"*6
- Хоч би хто став Прем'єр-міністром, і хоч би за яким принципом новий уряд зшивався, ніхто йому не дозволить ухвалити ту низку заходів і реформ, про які волає українська економіка. Цього не зробить напередодні виборів ні влада, ні опозиція. Зневоднене корупцією, знівечене експериментами ескулапів-непрофесіоналів тільки треба лікувати інтенсивно, оперативно й боляче. Причому боляче не тільки для політичного класу, а й для широких народних мас.
- "Нам нужно ваше решительное наступление"** *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)*8
- Учасники протестів на майдане Незалежності вирішили організувати во вторник масовий похід в перекритий міліцією і внутрішніми військами правительственный квартал к зданию Верховной Рады. Они намерены поддержать оппозицию при голосовании за проект постановления о возобновлении норм Конституции 2004 года. В столичной милиции заявили, что пропускать протестующих не собираются.
- Восстановительные процедуры** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*10
- Вчера лидеры оппозиции выдвинули народным депутатам от Партии регионов новое требование — во вторник принять проект постановления "О возобновлении конституционного строя", который признает действующей Конституцию 2004 года. Соответствующий проект постановления в оппозиции пообещали подать в Раду уже сегодня, но признали, что без поддержки Партии регионов голосов для принятия документа недостаточно.
- Степан Ивахив: Молочный король бензоколонок** *Журнал «Власть денег»*11
- Рабочее место народного депутата С/Ивахива в сессионном зале Верховной Рады — отличный плацдарм для политических маневров и консультаций. Окруженный со всех сторон депутатами-мажоритарщиками, он находится в самом центре так называемой группы Еремеева, и бояться "ушей" политических оппонентов ему точно не приходится.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Скандал в парламенті. Диктаторські закони повертаються <i>Валерій Карпунцов, народний депутат, Главком</i>	16
13 лютого народні депутати В/Писаренко і В/Пилипенко зареєстрували проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення окремих гарантій незалежності суддів» (реєстр. №4135). Ще за день до реєстрації цього проекту Президент Янукович дав доручення Кабміну супроводжувати його у Верховній Раді.	
Четвертая неделя без премьера: какие события ожидаются с 17 по 23 февраля <i>Дело.ua</i>	19
Пленарное заседание Верховной Рады. Оппозиция намерена в этот день проголосовать за закон, возвращающий Конституцию 2004 года. А.Яценюк на Вече в воскресенье заявил, что нет ни одного закона, возвращающего Конституцию 1996 года. А В.Кличко обратился к Генпрокурору с требованием возбудить уголовное производство по факту захвата государственной власти в Украине в 2010 году.	
БЛОГИ	
Анатолій Гриценко: «План дій Майдану на наступних два тижні» <i>pravda.com.ua</i>	20
На нинішньому складному етапі вважаю недоцільним і навіть шкідливим вносити зміни в систему управління Майданом – треба дати трьом лідерам шанс і можливість досягти того, що вони пообіцяли зі сцени Майдану: зміна Конституції, формування в Раді нової більшості, призначення нового Уряду та інші зміни, під які, вони нас запевняли, в парламенті є необхідні голоси – у тижневий термін.	
Виталий Немилостивый: «Чем техническое правительство отличается от технократического?» <i>Ib.ua</i>	22
Народ вышел на улицы, и на это незамедлительно власть обязана была отреагировать. Чтобы снять накал в обществе на тот момент, достаточно было отправить в отставку как минимум министра внутренних дел В.Захарченко, или же Кабмин целиком. Это предлагали и оппозиция, и внефракционные депутаты.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Ніщо уже не змінить нової ідеї, за яку сьогодні стоїть більшість мітингарів <i>"Студія "1+1", ТСН.Тиждень</i>	24
У Києві – чергове віче <i>5 канал, Час новин</i>	26
До Верховної Ради повернувся законопроект про захист суддів <i>ICTV, Факти тижня</i>	28
Закон об амнистии с понедельника вступает в действие <i>Интер, Подробности недели</i>	30
После вече на майдане Арсеній Яценюк и Олег Тягнибок отправились к Генеральному прокурору <i>ТРК "Украина", События недели</i>	31
Микола Томенко: «На Грушевського людей зупинили «афганці», політики не змогли цього зробити» <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	34

Ніде у світі не змінюють Конституцію за один день
Анна Шевченко, "Голос України"

Нарада лідерів депутатських фракцій із керівництвом парламенту щодо пошуку шляхів виходу з політичної кризи та роботи парламенту наступного пленарного тижня, на жаль, знову завершилася безрезультатно. Станом на п'ятницю погоджених напрацювань змін до Конституції та узгодженого проекту закону не було. На сьогодні напрацьовано чотири варіанти конституційних змін. Наступного тижня парламент спробує таки утворити Тимчасову спеціальну комісію з напрацювання змін до Конституції та, ймовірно, розгляне подання Президента про призначення Прем'єр-міністра України. Про це повідомив Голова Верховної Ради Володимир Рибак на брифінгу за підсумками наради з лідерами фракцій, яка відбулася учора зранку.

«Я не бачу задоволення, не бачу, що є повне порозуміння, — сказав Володимир Рибак після наради з лідерами фракцій. — Але сподіваюся, що керівники фракцій попрацюють з депутатами і, можливо, в понеділок знайдемо порозуміння і Верховна Рада буде виконувати свою основну мету».

На вчорашній нараді у кабінеті Голови Верховної Ради були присутні керівники фракцій і голови деяких комітетів, представник Президента у Верховній Раді та керівництво парламенту. Це була вже третя така зустріч на цьому тижні. Зі слів Володимира Рибак, на нараді розглядали питання затвердження порядку денного сесії на наступний пленарний тиждень. А найбільшу увагу приділили закону про внесення змін до Конституції. Однак до жодного узгодженого рішення не дійшли.

При цьому Володимир Рибак нагадав, що минулого тижня парламент не захотів підтримати пропозицію утворити Тимчасову спеціальну комісію з підготовки конституційних змін, натомість було створено робочу групу, яка збиралася, працювала. «І сьогодні напрацьовано чотири проекти законів змін до Конституції», — сказав глава парламенту. Він запропонував наступного вівторка, 18 лютого, таки створити спеціальну комісію з представників усіх політичних сил та фахівців із конституційного права та готувати узгоджений варіант конституційних змін, який можуть підтримати представники всіх фракцій і який можна буде запропонувати на розгляд сесії.

«Є сьогодні розбіжності, — зауважив Володимир Рибак. — Більшість Верховної Ради готова розглядати всі пропозиції згідно з розділом XIII Конституції України, в якому розписана процедура розгляду конституційних змін. Опозиція наполягає на тому, що повинні зранку зібратися, а вже увечері мати другу Конституцію, мати другий устрій, перейти від президентсько-парламентської до парламентсько-президентської республіки. Але немає таких прикладів у світі, щоб за добу міняли Конституцію і устрій у державі».

Голова Верховної Ради закликав діяти у правовому полі: «Давайте діяти згідно з Конституцією. Давайте створимо тимчасову комісію, вона попрацює, винесемо в першому читанні, узгодимо на базі пропозицій фракцій один узгоджений варіант, розглянемо його, направимо до Венеціанської комісії, Конституційного Суду. Це ж Конституція, такого не може бути і немає таких прикладів у жодному парламенті у світі».

Володимир Рибак наголосив на тому, що, незважаючи на політичну ситуацію в державі, парламент має виконувати свою головну роль — законодавчого органу і працювати. Він запропонував у понеділок на погоджувальній раді розглянути соціально-економічні питання, які вкрай необхідні для людей і держави, і які має бути винесено на розгляд парламенту. А керівники фракцій щоб продовжили консультації та опрацювання змін до Конституції. Глава парламенту звернувся до керівників фракцій з проханням узгодити ці питання у фракціях до вівторка, щоб Верховна Рада з вівторка працювала. «А якщо виникнуть якісь питання, дискусія

має відбуватися у сесійній залі, а не в кабінеті, щоб люди почули і депутати могли висловлювати свої думки», — додав він.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що керівники фракцій у понеділок знайдуть порозуміння і парламент виконуватиме свою основну мету — законотворення.

Володимир Рибак також повідомив, що до парламенту ще не внесено подання щодо призначення Прем'єр-міністра України.

«На цю хвилину подання Президента щодо кандидатури Прем'єр-міністра ще не внесено, але сподіваюся, що наступного пленарного тижня таке питання виникне, і ми розглядатимемо кандидатуру Прем'єр-міністра, яку внесе Президент нашої держави», — сказав Володимир Рибак. При цьому він зазначив, що питання про призначення прем'єра вноситься до парламенту позачергово і може бути розглянуто у Верховній Раді в першочерговому порядку.

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак:

— Парламент має виконувати головну мету — створювати закони, які працюватимуть для людей і для держави.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=317530>

Стремление к нулю

Галина Корба, Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

О выполнении протестующими условий, необходимых для вступления в силу закона об амнистии, вчера утром сообщил заместитель главы фракции "Батьківщина" Арсен Аваков. "По состоянию на сегодняшнее утро все формальные условия закона об освобождении от уголовной ответственности участников массовых протестов выполнены. Штаб сопротивления, совет "Майдана" требуют немедленного вступления закона в силу. В частности: закрытия около 2000 уголовных дел в отношении участников протестов, окончательной реабилитации 236 ранее арестованных побратимов", — написал депутат на своей странице в Facebook.

Как известно, 28 января Верховная Рада приняла закон об амнистии, предполагающий освобождение от ответственности участников акций протеста, если они до 17 февраля разблокируют улицы и захваченные административные здания. Чтобы документ вступил в силу, Генеральный прокурор Виктор Пшонка в официальном заявлении должен был констатировать, что демонстранты выполнили все эти условия.

Арсен Аваков заявил, что в ночь на воскресенье на улице Грушевского был сделан проезд для автомобилей в сторону правительственного квартала; разблокированы Тернопольская, Ивано-Франковская, Львовская и Полтавская областные государственные администрации. Здание захваченной Киевской городской государственной администрации совет "Майдана" решил передать под ответственность ОБСЕ.

Разбирать баррикады на Грушевского демонстранты начали еще в субботу вечером. Впрочем, утверждать, что улица освобождена для проезда, можно лишь с большой натяжкой. В начале улицы, у парламентской библиотеки, дорога была перегорожена армейскими палатками и мешками с песком, так что для движения автомобилей осталась лишь одна полоса. В центральной части основной баррикады пробили брешь — также для проезда лишь одного автомобиля, а на освободившемся месте установили ворота, проезд через которые митингующие намерены контролировать самостоятельно. "Проходы будут охраняться нашими КПП, чтобы в случае необходимости можно было легко их перекрыть", — объяснил один из активистов. Заблокированными остались другие улицы в центре столицы. Как и прежде, перекрыты улицы Трехсвятительская и Институтская, а на Петровской аллее остались нетронутыми три линии баррикад. Вопросы журналистов, планируют ли их убрать, бойцы самообороны встречали с недоумением. "Ни сегодня, ни завтра, никогда не уберем, — заверила охрана баррикад на Петровской аллее. — Мы сегодня одну баррикаду подвинули на 20 м, чтобы освободить въезд на стадион "Динамо". Этого хватит, дальше — ни на метр".

Освобождать здание КГГА протестующие начали еще до рассвета. К 10.00 активисты покинули верхние этажи и заблокировали входы, чтобы не допустить туда посторонних. На

первом этаже и в Колонном зале стояли мешки с мусором, демонстранты собирали оставшиеся одеяла и плакаты. Впрочем, покидать помещение КГГА были настроены не все. "Даже если будут принимать какие-то решения, я буду стоять здесь до конца. Я совершенно аполитичен, я с Донбасса, и клал я на все решения оппозиции", — заявил "Ъ" один из представителей отрядов самообороны.

— Не понимаю, кому мы должны оставить администрацию?! У нас нет легитимного мэра и Киевсовета, почему мы должны уходить отсюда? — возмущалась одна из активисток.

— Правильно, давайте останемся здесь! Нет веры этой власти! — поддержали ее некоторые демонстранты.

Несмотря на недовольство многих активистов, процедура официальной передачи КГГА представителям ОБСЕ все же состоялась. Утром акт передачи подписали комендант КГГА Руслан Андрийко ("Свобода") и посол председательствующей в ОБСЕ Швейцарии Кристиан Шененбергер. Затем здание было официально передано в распоряжение властей. Соответствующий акт был подписан послом Швейцарии и главой КГГА Владимиром Макеенко. "Это не оппозиция передала помещение власти, а представитель ОБСЕ. Соответственно, в Партии регионов должны понимать — если они не будут выполнять свои обещания, то обманут не только народ, а весь мир", — объяснил присутствующим господин Андрийко.

Во время передачи помещения КГГА Владимир Макеенко всячески демонстрировал лояльность участникам протестов. Он заявил, что освобождение административных зданий — "первый шаг к нормализации ситуации в стране", и заверил, что никаких претензий к демонстрантам у власти нет. "Нет и речи ни о каких убытках. Это помещение принадлежит киевской общине. Здесь были граждане Украины, здесь были киевляне. Это все наши проблемы, никаких материальных, моральных претензий ни к кому нет", — уверял господин Макеенко, хотя порядок в здании оставлял желать лучшего. В присутствии активистов он подписал соответствующий акт и сообщил, что спонсоры уже "выстаиваются в очередь, чтобы привести здание КГГА в порядок и сделать ремонт".

Спустя два часа на сайте КГГА были обнародованы официальные обращения Владимира Макеенко к Генпрокуратуре и МВД о том, что протестующие выполнили требования закона об амнистии. "Сотрудники Киевского городского совета и Киевской городской государственной администрации имеют доступ к своим рабочим местам, других препятствий для надлежащего функционирования здания нет. Транспортные коммуникации на улице Грушевского в Киеве участниками массовых акций разблокированы", — сообщил Макеенко. В ответ в МВД подтвердили, что активисты выполнили все условия закона об амнистии, и заверили, что "власть будет выполнять все требования" документа.

Несмотря на достижение договоренностей с властями, у входа в администрацию остались дежурить около 2 тыс. человек. "Мы не уйдем, пока Виктор Пшонка не выступит с заявлением о закрытии всех уголовных дел. Мы свою часть обязательств выполнили, но если власть не сдержит слово, мы запросто передумаем", — объяснил один из активистов.

— Силы Майдана берут здание под внешний контроль. Мы выдвигаем власти ультиматум: если до вечера они не выполнят свою часть обязательств, мы войдем обратно, — заявил в мегафон народный депутат Андрей Ильенко ("Свобода") под одобрительные возгласы демонстрантов.

Вести переговоры с Виктором Пшонкой отправились лидеры фракций "Батькивщина" и "Свобода" Арсений Яценюк и Олег Тягныбок. После четырехчасовой встречи около 20.00 пресс-служба Генпрокуратуры обнародовала официальное заявление, в котором признала, что участники акций протестов выполнили все условия закона об амнистии. "В связи с публикацией этого сообщения указанный закон вступает в силу с 17 февраля. Он предусматривает освобождение от уголовной ответственности и наказания лиц, совершивших в период с 27 декабря 2013 года по 2 февраля 2014 года преступления, предусмотренные ст. 1 настоящего закона, закрытие соответствующих уголовных производств, а также освобождение от административной ответственности лиц, к которым применен административный арест", —

говорится в заявлении ГПУ. Виктор Пшонка уточнил, что производства будут закрыты на протяжении месяца. Осуществлять надзор за выполнением закона будет группа, в которую войдут народные депутаты от оппозиции и представители правоохранительных органов. "Мы должны отследить количество уголовных дел и удостовериться в том, что все, против кого они были возбуждены, на свободе", — пояснил Арсений Яценюк.

<http://www.kommersant.ua/doc/2410007>

Мовчання вовків

Юлія Мостова, "Дзеркало тижня"

Оточення Януковича збентежене: шеф узяв паузу і не ухвалює рішення. Обкладений пропозиціями, "Чапай думає". На межигірському столі — план силового варіанта зачистки Майдану, згідно з яким у цій "Зірниці" передбачається встановити переможний прапор максимум за три години. Є й інший варіант: перехопити ініціативу в опозиції і позбавити її більшості гасел, як це було в ті часи, коли уряд, за розпорядженням Віктора Януковича, ще не поставив євроінтеграцію на паузу: ініціювати й ухвалити закон про безумовну амністію; всерйоз закрити створення коаліційного Кабміну; пройтися з антикорупційною косою по головах, які високо стирчать; активізувати й завершити результативно переговори щодо підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Найсвіжіша папка — з пропозицією оперативно провести дострокові президентські вибори, що, насамперед, може бути продиктоване тезою: "Краще зараз, бо далі з економікою буде тільки гірше". І, звісно, на столі є пропозиція, суть якої — у затягуванні процесу, з надією на маргіналізацію Майдану, поглиблення залучення опозиції у гру влади і запуск підготовки змін до Конституції, з можливістю, залежно від ситуації, восени ухвалити рішення щодо того, варто її міняти чи ні.

Усі плюси й мінуси цих варіантів і похідних від них Янукович зважає і прикладає до шкали бажань: хочу — владу і гроші; не хочу ділитися владою і грошима, не хочу санкцій і в рабство до Путіна. От бачте, а ви кажете, що тільки опозиція безпорадна і не знає, що робити...

Перш ніж визначитися зі стратегією, Віктор Янукович має ухвалити одне важливе рішення — визначитися з прем'єром і сформував уряд.

Сьогодні відповіді на запитання, хто стане новим прем'єр-міністром України, ще немає. Стверджують, що хазяїн Банкової обіцяє його дати вузькому колу в неділю. У міру наближення до пленарного засідання Верховної Ради, на якому депутати мають затвердити внесену Президентом кандидатуру, запитання: "Ім'я, сестра?" — я чую дедалі частіше. І незмінно відповідаю: "А яка різниця?". Хоч би хто став Прем'єр-міністром, і хоч би за яким принципом новий уряд зшивався, ніхто йому не дозволить ухвалити ту низку заходів і реформ, про які волає українська економіка. Цього не зробить напередодні виборів ні влада, ні опозиція. Зневоднене корупцією, знівечене експериментами ескулапів-непрофесіоналів тільки треба лікувати інтенсивно, оперативно й боляче. Причому боляче не тільки для політичного класу, а й для широких народних мас. Прибирати державний рекет від бізнесу і відмовлятися від практики проникнення влади в нього на правах бичачого цип'яка; виписувати чесний бюджет, без прихованих по галузях шматків неоголошеного дефіциту; урізати, під час відсутності економічного зростання, соціальні виплати; руйнувати олігархічні монополії; рішуче продовжити пенсійну реформу; чистити прогнилу банківську систему; не кажучи вже про такі багатомільярдні "дрібниці", як контрабанда через "зеленку", підконтрольні конвертаційні майданчики, податкові ями, розкрадання бензинових акцизів тощо. Хтось до цього готовий? Звісно, ні.

Тому варіантів дій у Януковича залишається два: або він намагається розіграти урядову карту так, щоб зберегти практично монопольний контроль Сім'ї над останніми вершками з торта, який доїдає криза, або ухвалить рішення і, заради зміцнення сильно розхитаної більшості, поділиться доступом до бюджету і схем з кількома олігархами, які завбачливо потурбувалися про те, щоб серед активів мати не тільки заводи і пароплави, а й телевізійні канали і депутатські групи. Якщо зовсім просто, то йдеться про два варіанти однієї задачки. Перший: "У вас було десять яблук. До вас підійшов Віктор Янукович і забрав десять яблук.

Скільки яблук у вас залишилося?". Другий: "У вас було десять яблук. До вас підійшли п'ятеро олігархів і забрали по два яблука. Скільки яблук у вас залишилося?". Насолоджуємося розмаїттям відповідей.

З тим, що "дано" у першій задачі, у принципі, ясно все — найпростіший, живучий, агресивний організм, що не розуміє змісту слова "досить". Відомо, що з усього переліку людських фобій дентофобія — найпоширеніша у світі. В Україні "боязнь стоматолога" набула й іншого змісту. Йдеться не тільки про гроші, а й про владу. Принцип добору кадрів, реалізований при формуванні попереднього уряду, — абсолютна лояльність, здатність до "схемотехніки", і лише на третьому місці — професійна кваліфікація — Олександр Вікторович переконав Віктора Федоровича перенести і на своє робоче оточення. Інша річ, що "надійні пацани", які оточили хазяїна Банкової, за останні кілька місяців зробили всі можливі помилки. І констатація цього факту — не ода покійному Юрію Левенцю і живому й здоровому на свободі Сергію Львовичу. Це — докір. Якби не вони, які водили Януковича попід руки, то для нього все могло б закінчитися значно раніше.

Вважається, що для збереження Сімейного контролю над фінансовими й адміністративними можливостями Кабміну є два шляхи: призначити прем'єром або Сергія Арбузова, або мишу сіру й стовідсотково керовану, чиє ім'я взагалі не на слуху. Цілком очевидно, що кандидат на посаду прем'єр-міністра, внесений президентом, має сприйматися всередині країни і не викликати ідіосинкразії у Росії й на Заході — місцях, де Віктор Янукович сподівається отримати необхідне кредитне підживлення для української економіки. При внесенні кандидатури нинішнього виконувача обов'язків прем'єр-міністра в Україні увімкнеться табло: "Сім'я!!!", на Заході: "Санкції?", у Росії — "Ідіот" (Сергію Геннадійовичу, це, звісно, не про вас). Крім того, ряд депутатів Партії регіонів, котрі стверджують: "Хоч кого Віктор Федорович запропонує кандидатом у прем'єри — парламентська більшість його підтримає", трохи підвисають при згадуванні прізвища Арбузов. У його підтримці, особливо мажоритарниками, чиї інтереси Сергій Арбузов, який номінально відповідав в уряді Азарова за парламент, ігнорував перманентно, мої співрозмовники сумнівалися. Але в.о. прем'єра старається і останніми днями активно пішов у народ зустрічатися з депутатами.

Зі значно більшим піднесенням фракція Партії регіонів підтримала б кандидатуру Андрія Ключова. З піднесенням — звичайно, не вся, але більшість. Останні два тижні нескінченним потоком парламентські однопартійці нинішнього глави АП йшли і йшли на Банкову. І кожен ніс купу образ, кривд, скарг на неповагу, ігноровані урядом потреби округів, поранений кліменківською податковою власний бізнес тощо. Їх слухали. Уперше за рік. Андрій Петрович уміє слухати. Та й слова, так щоб зовсім, на вітер не кидає. Тому всі просили удвічі більше, ніж потрібно, твердо сподіваючись, що отримають з рук Ключова-прем'єра якраз потрібну половину. Ці руки всього ніколи не крали. А що в крові — так, певно, однопартійці не гидливі. Через зал Ключов пройде "на ура". Інше питання: чи відпустить його Янукович? Ким замінить? Насправді, ці запитання — досить тривожний дзвінок для Януковича. Коли на головні посади в системі влади у президента виявляється один універсальний кандидат — зовсім біда. Леонід Кучма звузив своє коло довірених осіб до сім'ї і Віктора Медведчука під кінець другого президентського терміну. Янукович пройшов цей шлях набагато швидше...

Від Андрія Ключова, котрий декларує обіцянки роздати з лотка "кожній свашці по ковбасці", перейдімо до інтересів тих, хто так просто й на слово не вірить. Тим більше Андрієві Петровичу.

У кожній верстви суспільства, яка підтримала — прямо чи опосередковано — Майдан, є на те своя причина. На сьогодні у великого бізнесу причина для революції — це встановлена в державі монополія на корупцію. Схоже, що оптимальним для них у нинішній ситуації був би такий фінал: у результаті протистояння Майдану і режиму олігархи перемогли Сім'ю. У тому розумінні, що як мінімум змусили ділитися. От дивлюся я на цих дорослих мужиків, котрі "пройшли Крим і Рим" і розправляють плечі у власних офісах, і думаю: навіщо вам цей гак на сім верст? Для чого акціонування злиденного бюджету і бізнес-партнерство з одіозним президентом? Жодна схема в найкращі роки не давала стільки прибутку, скільки може дати капіталізація вашого бізнесу в разі перетворення України на нормальну європейську країну.

Країна з нормальними правилами гри, з нормальними судами, з розвинуеною інфраструктурою і працюючою державною машиною принесе вам збільшення капіталів у рази, а не на відсотки. В Україні Януковича свої заводи ви навіть продати зможете тільки за копійки. Не набридло вошкаться? Не набридло не спати спокійно ночами, тягати за собою взвод охорони, а вилітаючи за кордон, боятися — раптом чартер доведеться розвертати прямо в повітрі? Не набридло гризти одне одного замість того, щоб перегризти ланцюг? У своїй роз'єднаності, напівпозиційності і напіввірності Януковичу ви маєте такий самий безглуздий вигляд, як ваші маріонетки на сцені Майдану. Замість по черзі, як трофеї, тягати своїх опозиціонерів то в Межигір'я, то на Банкову, ключові олігархи могли б переформатувати власними депутатськими ресурсами більшість і визначитися з тим одним, хто зможе, перемигши на виборах, принести найбільший прибуток, а саме — змінити країну.

Через те, що на цей момент такої готовності олігархічний корпус досі ще не проявляє, немає сенсу аналізувати "що буде?" в разі висування на посаду прем'єра таких кандидатів, як Юрій Бойко, Олександр Вілкул, Арсеній Яценюк, Петро Порошенко. Перші три можливі претенденти — це лише перерозподіл "яблук". А Петрові Олексійовичу Віктор Федорович своїх грошей не довірять.

Чи зможе переформатування Кабміну, чи то за участю опозиції — що мало ймовірно, чи то без неї, стати фактором урегулювання протистояння в країні? Швидше ні, ніж так. У новому уряді не буде Миколи Азарова, чиєї відставки вимагав Майдан; схоже, не буде в складі Кабміну і Віталія Захарченка, для якого, про всяк випадок, готують кабінет одного із заступників у спорожній РНБОУ. Для якоїсь частини людей усунення обох подразників буде достатньо. Але для більшості повсталих проти цієї влади — ні. І вже, тим більше, цього мізерно мало для ламання системи. Що усвідомлюють громадяни, не просто розкраденої, а де-факто вкраденої у них країни. Громадяни, значно більш зрілі, ніж переважна більшість представників політикуму, зможуть зрозуміти й пережити кілька перехідних урядів і навіть перехідного президента, який має змінити Януковича. Але за однієї умови. Зміна системи — це те, з чого починався Майдан: підписання Угоди про Асоціацію з ЄС. З урахуванням російського фактора, незрілості політичного класу й неабиякої економічної кризи, без рамки Асоціації Україна ризикує просто перетворитися на змилوک.

<http://gazeta.dt.ua/internal/movchannya-vovkiv-.html>

"Нам нужно ваше решительное наступление" *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)*

Перед началом вчерашнего Народного вече большинство протестующих не скрывали своего разочарования начавшимся разбором баррикад на улице Грушевского. "Теперь "Беркуту" проход открыт, им только этого и надо. Зачем политики ведутся на условия властей, ведь уже не раз Майдан обманывали", — сетовал пожилой мужчина.

— Да вон уже и мэрию освободили. Так и Майдан скоро сдадут, — поддержал разговор один из молодых активистов.

— Никто ничего не сдавал! Мы получили приказ обеспечить проезд по улице Грушевского. Если власть не закроет уголовные дела в отношении активистов, мы завтра же восстановим баррикады, — успокоил их один из командиров сотни самообороны.

К 13.00 на майдане Незалежности, по данным организаторов вече, собралось 50 тыс. человек (по данным киевской милиции — около 10 тыс.). Развеять пессимистические настроения организаторы мероприятия попытались задолго до выступлений политиков. "Продолжать борьбу" и "не опускать руки" собравшихся призвали представители украинских церквей всех конфессий.

Выступления общественных деятелей и политиков продолжались менее часа. Впервые с начала акций протеста на сцену вышли не все лидеры оппозиции — отсутствовал глава партии УДАР Виталий Кличко. "Он сейчас на вече в Днепропетровске, его присутствие необходимо сегодня прежде всего там", — объяснил народный депутат Валерий Пацкан (УДАР). Вчерашнее

мероприятие также пропустили народный депутат Петр Порошенко (внефракционный) и лидер гражданской инициативы "Третья украинская республика" Юрий Луценко (он был на Майдане в Луцке).

Многие из демонстрантов встретили выступления лидеров оппозиции недобро. Митингующие перед сценой держали десятки плакатов "Не сдадим Киевсовет" и "Мы восстали, чтобы виновные сели". "Две сотни самообороны Майдана были отправлены в толпу, чтобы сдерживать возможных провокаторов", — рассказал один из активистов, охранявший вход возле сцены Евромайдана. Корреспондент "Ъ" заметил, что перед выступлением лидера партии "Свобода" Олега Тягныбока с правой стороны сцены появился охранник. У него в руках был большой зонт и рация, по которой он все время с кем-то разговаривал.

В начале выступления Тягныбока из толпы стали слышны выкрики: "Киевсовет зачем сдал?" и "Ганьба!". Впрочем, лидер "Свободы" не стал обращать на это внимания. Он призвал людей к всеобщей мобилизации во вторник 18 февраля с целью сформировать колонны и пойти под Верховную Раду с требованием принять конституционный акт о возвращении к Конституции 2004 года.

— Нам нужна ваша помощь извне, нам нужно ваше решительное наступление и давление за стенами парламента, для того чтобы каждый "регионал", каждый коммунист понимал — они должны дать голоса. Во вторник с 8.00 утра формируем колонны и идем с Майдана к парламенту, — обратился он к митингующим. Участники вече встретили его призыв с одобрением.

— Пусть только не проголосуют — мы там их всех под куполом и повесим, — выкрикнул кто-то из толпы.

Попытка пройти к Раде может обернуться новыми столкновениями с милицией, контролирующей правительственный квартал. В столичной милиции сообщили, что пропускать демонстрантов не собираются. "Правительственный квартал перекрыт. Киевская милиция пока не получила заявки на проведение мирных акций протестов во вторник, поэтому еще не известно, будут ли усилены кордоны", — заявила начальник пресс-службы ГУ МВД в Киеве Ольга Билык.

Глава фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк выступал последним. Сначала он рассказал об итогах своей встречи с лидером партии "Батькивщина" Юлией Тимошенко.

— Юлия Тимошенко — несокрушимая женщина, несокрушимый политик — передала свой план и видение того, как нам дальше двигаться. Мы сходимся во всем. Мы едины в нашем стремлении побороть этот бандитский режим, восстановить демократию, предоставить украинскому народу право управлять в своей стране, — заявил господин Яценюк. По его словам, план действий включает возвращение к нормам Конституции 2004 года путем голосования за соответствующий акт в парламенте (см. материал на этой же странице) и создания "правительства народного доверия". "Задание этого правительства — уничтожение коррупции, наказание "Беркута", создание честного и справедливого суда, обеспечение работой людей. Это задачи европейской интеграции и подписания соглашения с Европой. Это — освобождение всех политзаключенных и Юлии Тимошенко, а также проведение честных выборов президента", — перечислил задания нового правительства Арсений Яценюк.

Участники вече поддержали его речь скупыми аплодисментами, и он перешел к более радикальным заявлениям:

— Вы слышали о том, что Президент Виктор Янукович предложил мне должность Премьер-министра. Мой ответ следующий — я не покупаюсь за должности, господин президент, покупайте своих соратников! — переходя на крик, заявил Яценюк.

— Молодец! — уже более живо отозвались протестующие.

После митинга большинство его участников заняли всю улицу Грушевского, заблокировав освобожденный было участок для проезда автомобилей. Тем временем отряды внутренних войск и спецподразделения "Беркут" отошли вглубь улицы Грушевского — ближе к зданию Кабинета министров. "Если власть вновь обманет народ, мы оставляем за собой право

снова вернуться на наши позиции и даже готовы осуществить еще худшие действия по отношению к власти", — сказал Олег Тягнибок после вече.

<http://www.kommersant.ua/doc/2409857>

Восстановительные процедуры

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Несмотря на освобождение улицы Грушевского и ряда административных зданий, захваченных участниками акций протеста, в оппозиции не планируют отступить от главного требования — возвращения Конституции 2004 года. "Никаких тайных переговоров в кабинете спикера! Выносим в зал и голосуем поименно — кто за Украину, а кто против! Это наш ответ режиму", — заявил глава фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк на вече оппозиции в Киеве.

В оппозиции решили отказаться от принятия Верховной Радой акта о возвращении Конституции 2004 года и откорректировали свое видение конституционной реформы. "В решении Конституционного суда не указано, что Украина возвращается к основному закону 1996 года. Поэтому мы пойдем самым простым и в то же время конституционным путем — в понедельник внесем проект постановления о возобновлении конституционного строя. Мы фактически признаем, что в стране действовала и действует Конституция 2004 года", — заявил заместитель главы фракции "Батькивщина" Сергей Соболев.

Соболев отметил, что после принятия документа 226 голосами Верховной Раде необходимо изменить 77 законов — о Кабмине, о президенте, о Верховной Раде и другие. "И никто не сможет нам сказать, что мы принимаем какие-то конституционные акты. А потом, когда возобновится действие Конституции 2004 года, можно создавать временную специальную комиссию по ее усовершенствованию", — подчеркнул депутат.

Во фракции "Свобода" поддержали такой сценарий, однако опасаются, что его не поддержит парламентское большинство. Как известно, во фракциях "Батькивщина", "Свобода" и УДАР насчитывается 167 народных депутатов, тогда как для принятия документа необходимо 226 голосов. "Совещания у Владимира Рыбака показали, что власть упрется против принятия проекта постановления. Давайте посмотрим, найдутся ли голоса — мы будем действовать по ситуации", — заявил заместитель главы фракции "Свобода" Андрей Мохнык.

В оппозиции уверены: в случае отказа Партии регионов поддержать проект постановления о возобновлении конституционного строя "появятся основания для досрочных парламентских и президентских выборов". Однако на 30 дней заблокировать парламентскую трибуну, чтобы создать основания для досрочного прекращения полномочий, оппоненты действующей власти не готовы. "Есть десятки других способов, о которых прекрасно знают в Партии регионов. Ясно одно — мы не сможем нормально существовать в условиях бездействия парламента", — подчеркнул Сергей Соболев.

Представители парламентского большинства не планируют идти на уступки оппозиции. Председатель Верховной рады Владимир Рыбак сообщил, что во вторник предложит народным депутатам создать в парламенте временную специальную комиссию (ВСК), которая займется созданием согласованного проекта Конституции. "Документов, на основании которых можно было бы рассматривать готовый вариант закона об изменении Конституции, нет. Согласованных материалов тоже нет!" — заявил Рыбак в интервью телеканалу "Рада" в пятницу. В связи с этим спикер предложил лидерам депутатских фракций в понедельник на заседании согласительного совета рассмотреть "социальные и экономические вопросы". В Верховной Раде ожидают, что главным событием текущей пленарной недели станет назначение Премьер-министра. По словам Владимира Рыбака, Президент Виктор Янукович определится с кандидатурой главы правительства 17-21 февраля.

<http://www.kommersant.ua/doc/2410006>

Степан Ивахив: Молочный король бензоколонок

Журнал «Власть денег»

Политическая карьера луцкого миллионера Степана Ивахива задалась не сразу: заполучить "корочку" народного депутата он смог лишь с третьей попытки. Однако это нисколько не повлияло на его успехи в бизнесе. Со своим партнером Игорем Еремеевым он уже много лет выигрывает крупнейшие тендеры на поставки топлива государственным компаниям. И хотя сам депутат скромно называет их "неосновным полем сбыта", суммы потраченных на это "поле" бюджетных средств впечатляют.

Рабочее место народного депутата Степана Ивахива в сессионном зале Верховной Рады — отличный плацдарм для политических маневров и консультаций. Окруженный со всех сторон депутатами-мажоритарщиками, он находится в самом центре так называемой группы Еремеева, и бояться "ушей" политических оппонентов ему точно не приходится.

Впрочем, статус рядового члена этой неформальной группы Ивахиву явно не по душе. "Кто лидер — это вопрос будущего", — деловито заявляет он, отказываясь при этом называть имена других членов группы. И неслучайно.

Процесс формирования первой официальной депутатской группы парламента — в самом разгаре. Ее костяк уже давно сбит, однако точного числа депутатов, готовых работать в упряжке с Ивахивым, Еремеевым и Литвином по-прежнему нет.

Главная причина — Регламент ВР, согласно которому объявить о создании депутатской группы со всеми ее привилегиями и правами по лоббированию нужных именно им законопроектов можно лишь после того как этого захотят 32 нардепа.

Правда, совсем скоро эта призрачная мечта Ивахива и Ко может оказаться реальностью. Ведь на фоне обострения политического кризиса вероятность выхода депутатов из политически окрашенных фракций возрастает в разы.

Год назад вы заявляли, что в парламенте идет создание новой депутатской группы, которую якобы должен возглавить ваш друг и партнер по бизнесу Игорь Еремеев. На какой стадии реализация этой идеи?

— Сейчас эта группа растет, но мы не оглашаем имена ее членов, чтобы в такой беспокойный для нашей страны период не вносить в этот процесс суматоху. Что касается юридической части, то скоро могут появиться возможности официально зарегистрировать группу.

На днях ко мне подходили несколько депутатов и говорили, что они собираются зарегистрировать законопроект о снижении числа людей, необходимых для создания депутатской группы, с 32 до 16 или 14.

Если бы парламент поддержал эту инициативу, у вас уже есть эти 14 или 16 "иштыков", чтобы объявить о создании своей депутатской группы?

— Я склонен оптимистично ответить на этот вопрос: есть мнение, что такое возможно.

Что это за депутаты, которые могут войти в вашу группу?

— Не задавайте провокационных вопросов. Вы же видели, что сейчас творится в ВР. Помните историю с голосованием последнего законопроекта об амнистии?

Тогда был список депутатов-регионалов, которые хотели проголосовать за проект оппозиции, но политический лидер Кличко немного ошибся, когда публично заявил, что такой список есть. В парламент сразу же приехал президент, и списков не стало.

Но ведь создание депутатской группы из числа внефракционных — это, согласитесь, не шатания внутри фракции ПР. К вам президент вряд ли приедет. Откуда такая боязнь называть имена?

— Просто сейчас не время даже самому простому депутату свободно говорить на какую-то политическую тему. Нервы настолько оголены, что любой раздражитель провоцирует новую волну недовольства. И я провокатором быть не хочу. Меня интересуют только действия по консолидации.

Внефракционных депутатов чаще других называют претендентами на вступление во фракцию ПР. С вами уже провели беседу?

— Партия регионов в Западной Украине имеет невысокий рейтинг. К тому же у меня в предвыборной программе, с которой я ездил по округу, есть пункт, что я не буду вступать ни в какую политическую силу. Как я могу его нарушить?!

Правды ради скажу лишь, что ко мне все время кто-то подходит из ПР, но официальных предложений от людей, которые уполномочены это делать, не было.

А со стороны оппозиции?

— Официальных тоже нет. Хотя, если честно, в свете того, что в последние месяцы творится в ВР, конечно, с такими вопросами ко мне подходят. Но это не предложения, а просто разговоры.

Если говорить о каком-то предложении, то должно быть так: лидер фракции подходит ко мне и говорит: "Я очень занят, может ли вместо меня вести переговоры этот человек?"

А потом мы уже пожмем или не пожмем друг другу руки. Вот это и есть для меня переговорный процесс. Но таких ситуаций не было. У меня четко в программе написано — внефракционный депутат. И я сделаю все, чтобы им остаться.

А как же депутатская группа?

— Она не политическая. Она абсолютно аполитична. Там нет привязки к какой-то политической силе или программе.

Молочные и нефтяные реки

Основной доход инженеру-строителю Степану Ивахиву приносит торговля нефтепродуктами. Вместе с нардепом Игорем Еремеевым он владеет компанией "ВОГ Ритейл", которая управляет одной из крупнейших в стране сетей АЗС под брендом WOG.

Строительством автозаправочных станций занимается именно Ивахив, а сама компания преуспевает не только в сфере розничного топливного ритейла, но и в оптовых поставках топлива для нужд государства.

Кроме этого наш собеседник активно работает на рынке молокопродуктов. В его руках сосредоточено несколько крупных молокоперерабатывающих предприятий, производящих сыры и прочую молочную продукцию таких торговых марок, как "Комо", "Галычина" и "Клуб сыра".

При этом развивать молочный бизнес г-ну Ивахиву приходится в условиях катастрофической нехватки сырья: в течение последних лет объемы производства молока в Украине постоянно падают.

Вот только предприимчивого коммерсанта это нисколько не смущает. Говорит, что точно знает, как выйти из ситуации.

Потому-то и предпочитает не закрывать рисковый бизнес, а расширяться: две недели назад его "Западная молочная группа" купила одно из крупнейших украинских сыроваренных предприятий — Каневский маслосырзавод.

Известно, что ваша "Западная молочная группа" решила нарастить свои мощности и приобрела Каневский маслосырзавод. Сделка уже закрыта?

— Да. Деньги наша компания заплатила, и нам нужно поднимать это предприятие. Планируем, чтобы в этом году компания увеличила еще и производство на 30%.

Аграрный сектор один из немногих, который стабильно показывает положительную динамику роста. При этом производители молочной продукции все время жалуются, что им не хватает сырья. Ваши компании с этой проблемой сталкиваются?

— Есть острая нехватка ресурсов. Сейчас существует несколько основных сфер молочного производства — сыры, ряженка и сметана, а также сухое молоко, или, как его еще называют, казеин. Это те три группы товаров, которые можно сделать из молока.

И когда работают только два направления — цельномолочное и сыры, то рынок находится в достаточно сбалансированном состоянии. Если же растет цена на сухое молоко,

тогда на рынок выходят никому не известные новые игроки, у которых даже брендов своих нет. Да они им и не нужны!

Они запускают на один сезон фабрики, которые до этого простаивали несколько лет, скупают все молоко по высокой цене, из-за чего рынок молочной продукции ломается. И ты — производитель кефира или сыра — смотришь на это все и понимаешь, что ничего сделать не можешь. Ведь они в основном работают на внешние рынки, а мы — на внутренние.

Почему же вы не запустите в работу собственные коровьи фермы, которые наверняка смогли бы решить вопрос с сырьем для ваших предприятий?

— К этому вопросу мы возвращались неоднократно. Мы готовы к развитию собственных ферм. Но вопрос в законодательной базе. Если мы хотим построить собственную ферму без бюджетных ассигнований, то в этом нет никакого смысла!

Поскольку окупаемость такого проекта — 50 лет. Какой бизнесмен возьмется за это?

Да, сейчас государство декларирует, что оно будет компенсировать 50% затрат на открытие молочной фермы. Но проблема в том, что соответствующей программы нет.

Как бизнесмен может строить ферму, не зная, будет ли компенсация? В прошлом году расходы не компенсировались. В позапрошлом — тоже.

Какой выход вы видите из этой ситуации?

— Сегодняшний министр аграрной политики Присяжнюк — это беда аграрной промышленности Украины. Те каноны, которых он придерживается, оторваны от реалий жизни. Его политика — дескать, мы будем поддерживать лишь крупного производителя молока, а частному производителю, у которого, скажем, есть одна корова, будем символично давать какие-то дойные аппараты — это утопия!

Ведь 60% молока сейчас производится именно частными производителями — обычными селянами. Но у нашего министра свое видение: пришел бизнесмен, построил что-то — ему заплатили большую компенсацию, а он потом отдал откат.

А что людям простым делать? Их же не заставишь носить откаты за государственные компенсации. Если жители села придут под министерство со своими откатами, тогда очередь будет очень большая. Для министра это неудобно.

Он предпочитает работать с крупными производителями. И этого и.о. министра мы не переубедим, хотя политику министерства нужно менять.

Горько-сладкий вкус закупок

Самым неприятным моментом для репутации Степана Ивахива оказался конец 2011 года, когда в офис его группы компаний "Континиум" с обыском пожаловали сотрудники СБУ.

Тогда следопыты секретного ведомства возбудили уголовное дело по факту преступного сговора между руководством Херсонского НПЗ, принадлежащего Ивахиву, и руководством ГП "Укрзалізничпостач", суть которого сводилась к тому, что дизтопливо для "Укрзалізничці" было поставлено по завышенной цене.

Причем сумма "развода" государства составила почти 200 млн грн. Сам Ивахив уверяет, что СБУ в итоге так ничего и не раскопала, и они продолжили тесное сотрудничество с государством. Причем настолько успешное, что суммы ежегодных контрактов на поставку госсектору топлива компаниями нашего собеседника достигают значений с десятью нулями.

Подконтрольные вам компании выигрывают львиную долю тендеров на поставки топлива для госпредприятий. Как вам это удается?

— Лично я никогда не разговаривал ни с одним чиновником про какие-то там тендеры. Есть менеджмент, который изучает предложения на рынке и готовит тендерные документы.

Но мы же не поставляем 100% топлива по госзаказам.

Более того, сегодня мы поставляем меньше, чем раньше. Вы хотите сказать, что для того, чтобы мы стали лучше в чьих-то глазах, мы должны отказаться от поставок топлива государству?

Вовсе нет. Предубеждений насчет вас и ваших миллионов у меня нет. Я просто хочу понять, почему именно ваши компании получают миллиардные госзаказы?

— Что касается того, как работает менеджмент, как он готовит документы на тендеры, как общается с чиновниками — это их мастерство. Есть процедура, и я уверен, что мы проводим ее абсолютно честно, как велит нам закон.

Просто очень часто у людей создается впечатление, что бизнесмен — это акула, у которой нет ни чести, ни совести. Но я по опыту могу сказать одно: твоя личная репутация и репутация твоей компании — это вопрос номер один, а вопрос номер два — это кадры, команда, с которой ты работаешь.

Но ведь рынок нефтепродуктов в Украине полностью завязан на политике. Вы вот говорите, что государство у вас начало меньше покупать топлива. Не потому ли, что не так давно вашу компанию обвиняли в завышении цен на нефтепродукты, которые вы поставляли госпредприятиям?

— Тот объем, который мы поставляем государству, — небольшая часть нашей реализации. Это для вас большой объем, а для меня, знающего, сколько вообще поставляет компания, это мизер.

Я помню случай с СБУ, когда ее сотрудники приехали к нам в Луцк и что-то искали, все документы изъяли, говорили, что мы слишком много денег на государстве заработали. Тогда премьер-министром была Тимошенко, и желающих поставлять государству топливо тоже было много. Только цена и гарантии — вещи не всегда совместимые.

Если компания не продавала нефтепродукты, а завозила лишь 3 тыс. тонн, и вдруг говорит, что привезет 20 тыс., и при этом рисуют меньшую цену — это смешно. Именно такая малоизвестная компания взялась тогда поставлять топливо на железную дорогу.

Мы сказали: "Хорошо, нашли дешевле — работайте на здоровье". Но железная дорога у нас же каждый день работает, поезда ведь не могут стоять. И в итоге эта компания отказалась выполнять свои обязательства в полном объеме. Я хорошо помню ту ситуацию.

Звонит Тимошенко и говорит: "Железная дорога встает, закройте объем". И мы закрыли его. По звонку премьер-министра. Потом просили, чтобы правительство больше так не экспериментировало и оценивало реальные тендерные возможности поставщика. Поймите, вы заставляете меня оправдываться, но я не чувствую на себе ни грамма вины, так как мы работаем только в рамках закона.

Я не заставляю. Просто интересная картина получается. Как раз в то время на рынке появилась абсолютно никому не известная "Первая топливная компания", которую связывают с Борисом Колесниковым и которая дивным образом год назад подписала крупный контракт с "Укрзалізничпостач" на поставку 206 тыс. тонн дизтоплива — почти половины от всего необходимого объема. Тогда эксперты топливного рынка уверяли, что самостоятельно поставить такие объемы новая компания не сможет, и под ее прикрытием на самом деле будет работать более мощный поставщик. К примеру, тот же WOG, который принадлежит вам. Это правда?

— Я едва ли смогу это прокомментировать, потому что сейчас абсолютно не ориентируюсь в оперативной деятельности своих компаний. Я простой акционер компании.

Да, раз в год я провожу слушания бюджета, поэтому мне сложно сказать, что, кому и сколько компания продает. Вообще, для железной дороги нефтепродукты — вопрос номер один. И тут спекулировать очень сложно, так как компаний, которые вообще могут осуществлять крупные поставки, — единицы. А тех, кто хочет связываться с железной дорогой, — еще меньше.

Возможно, тендеры на поставку топлива государству, которые систематически выигрывает ваша компания, есть частью договоренностей, что депутаты, приближенные к вам и Еремееву, в парламенте будут голосовать синхронно с ПР?

— Нет. Если вам интересно, кто и с кем советуется, могу сказать, что во вторник и четверг в половине девятого утра наша группа собирается вместе, чтобы выслушать своих

помощников. Именно они и готовят аналитические записки нам по каждому законопроекту. Вы же видите, что происходит?

Своевременно вычитать законопроекты ты просто не можешь, а бессознательно нажимать кнопку мы тоже не хотим. Поэтому разъяснения нам готовят помощники, после чего мы садимся и абсолютно демократично обсуждаем, как будем голосовать за тот или иной законопроект.

Но давайте будем откровенны — те, кто обвиняет нас в синхронном голосовании с ПР, забывают при этом добавить, что мы голосовали за освобождение Юлии Тимошенко, за "пенсионные законопроекты", за отмену депутатской неприкосновенности, за отмену медреформы, за отмену льгот и спецпенсий депутатам и чиновникам, мы не голосовали за законопроект про амнистию авторства Мирошниченко.

Теперь, когда ваши компании стали получать меньше госзаказов, не планируете ли вы и ваша депутатская группа вести более самостоятельную игру, чтобы ни у кого не возникало ощущения, что вы работаете под колпаком ПР?

— Я вам честно сказал, что переговорные процессы идут постоянно, но никаких договоренностей нет. Вот посмотрите, есть оппозиционные силы, которые преследуют конкретную цель — их лидер должен стать президентом. Я их за это не сужу, хотя понимаю, что абсолютно все их действия заточены на это. Но я внефракционный депутат и цели добиться себе какого-то места не ставлю. И мои коллеги тоже не ставят себе таких целей.

Мастер черного пояса

Главное увлечение Степана Ивахива вне бизнеса и политики — спорт. В 1998 году наш герой с головой окунулся в мир японских единоборств, занявшись каратэ. Причем данное увлечение для Ивахива оказалось настолько серьезным, что спустя несколько лет в Украине он создал Федерацию Киокушинкай каратэ — одного из направлений этого восточного единоборства.

В быту данный стиль еще называют "жестким каратэ для воинов". И хотя Ивахив является счастливым обладателем черного пояса по этому виду боевого искусства, пока что оттачивать свое мастерство ему приходилось только в спортивных спаррингах.

Вы являетесь президентом Федерации Киокушинкай каратэ. Как оказались в этом достаточно экзотическом виде спорта?

— Сложилось так, что у нас в компании работал один парень, который приехал на заработки в Луцк. Он был тренером каратэ, и с четвертой попытки затянул меня в спортзал. Мне было тяжело, поскольку в то время я был более плотный. Но ему это удалось.

Сегодня он возглавляет Федерацию как администратор, а я ее полностью опекаю, финансирую из собственных средств и так далее.

Сегодня филиалы Федерации находятся в 14 областях Украины, в них занимается 3,5 тыс. человек. В основном это дети дошкольного и школьного возраста. Есть и взрослые люди.

Как часто вам приходится заниматься каратэ, чтобы поддерживать должную физическую форму?

— Спортом я занимался всегда. А каратэ сейчас занимаюсь 2 раза в день. Встаю очень рано, и вечером занимаюсь.

Стараюсь распланировать свой график так, чтобы не пропускать тренировок. Моя жена знает: первое, что нужно положить мне в чемодан, когда я еду в командировку, — спортивную форму.

Кому из ваших домочадцев удалось привить любовь к каратэ?

— У меня есть сын, но он пока ходит на плавание, так как я считаю правильным дать телу возможность сформироваться, укрепиться мышцам, связкам. Это будет прекрасной основой для будущих занятий каратэ. Надеюсь, чуть позже я смогу его убедить заниматься тем же, чем занимаюсь и я.

В Верховной Раде между депутатами частенько бывают стычки. Вам уже приходилось отработывать на них свои навыки каратэ?

— Если ты занимаешься единоборствами, искушения подраться в ВР у тебя никогда не возникает. Если хочешь доказать, что ты лучший — делай это не на улице, а на татами с равноценными соперниками.

Когда одного тренера-японца спросили, что он будет делать, если на него нападут 10 человек, он ответил, что для таких ситуаций специально тренирует только одно умение — бег.

Для вас занятие каратэ — это исключительно физическая нагрузка или же она каким-то образом связана с некой восточной философией?

— Я постоянно вожу детей, которые занимаются в Федерации, в Японию на соревнования и понял, что каратэ — это стиль жизни.

Здесь важен не просто спортивный результат, кто кого победил на татами, а то, что такой вид спорта предполагает постоянное стремление к физическому и внутреннему совершенствованию.

Эту философию ты всю жизнь познаешь. Я и сам еще до конца ее не понял. Просто каратэ очень хорошо дисциплинирует.

Перспективы

Вряд ли у Степана Ивахива есть основания беспокоиться о своей политической карьере. Предусмотрительно пообещав избирателям на Западной Украине держаться подальше от политических партий и фракций, в этом году он, как никто другой из внефракционных депутатов-мажоритарщиков, умудрился выбить для своего округа кругленькую сумму бюджетных дотаций в размере 25 млн грн.

Так что если президент нынешнюю Раду распустит, в новой парламентской упряжке наш герой наверняка окажется снова.

Что же касается бизнеса, то ввиду его стратегической важности от дел Ивахив далеко не отходил. Поэтому, как только окажется, что большая политика топливному магнату надоела, он без труда вернется в колею предпринимательства.

http://www.depo.ua/ru/vlast-deneg/2014_arhiv-nomerov-vd/fevral_2013vd/7-414/118190.htm

Интернет-ЗМІ

Скандал в парламенті. Диктаторські закони повертаються Валерій Карпунцов, народний депутат, Главком

13 лютого народні депутати Валерій Писаренко і Володимир Пилипенко (фракція Партії регіонів) зареєстрували проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення окремих гарантій незалежності суддів» (реєстр. №4135).

Ще за день до реєстрації цього проекту президент Янукович дав доручення Кабміну супроводжувати його у Верховній Раді. Відразу ж після реєстрації проекту з відкритим листом на його підтримку до народних депутатів звернувся голова Верховного суду Ярослав Романюк. Доручення президента було обумовлене вчиненням 11 лютого вбивства полтавського судді Олександра Лободенка. Про цей же факт йдеться і в листі очільника ВСУ.

Хтось може подумати про небувалу оперативність в державній турботі про правосуддя. Насправді – це зовсім не так.

Річ у тім, що цей законопроект є відображенням значної частини положень сумнозвісного законопроекту Колесниченка-Олійника №721, що входив до пакету «диктаторських» законів, прийняття яких 16 січня призвело до суспільного вибуху і кровопролиття.

Його просто повторно «запускають» у парламент, прикриваючись людською трагедією – смертю судді. Міліція, як відомо, не розкривши це вбивство, уже поспішила пов'язати його з

Євромайданом. Хоча з не меншим успіхом могла висунути версію про причетність до нього діючої влади, яка вже неодноразово «засвітилась» у викраденні людей, тортурах, знущаннях тощо.

Сам факт повернення влади до одного з «диктаторських» законів є зухвалим порушенням домовленостей, яких було досягнуто між опозицією (Майданом) та президентом. Як відомо, саме ці домовленості зупинили ескалацію насильства і дали шанс на мирне врегулювання ситуації.

Повторно внісши цей закон і домагаючись його ухвалення, влада відкрито ігнорує вказані домовленості. Це говорить про те, суспільство має справу з наперсточниками від влади, які не можна довіряти.

Суди – щит і меч діючого режиму

Але те, що влада пішла на такий крок, свідчить про надзвичайну важливість для неї цього закону. Можливо, навіть найбільшу можливість з усіх «диктаторських» законів. Адже він стосується одного з головних оплотів цього режиму – судів. Саме суди разом з «Беркутом» та тітушками виконують головну охоронну функцію діючого політичного режиму.

Своїми неправосудними рішеннями вони «узаконюються» злочинні рішення та дії представників влади, виводяться з-під відповідальності членів провладних кримінальних угруповань. За рішеннями судів, постановленими у сфальшованих адміністративних та кримінальних провадженнях, здійснюються репресії проти майданівців. Суди неправомірно масово позбавляють громадян права на мирні збори, свободу пересування тощо.

Сьогодні суди перетворилися, образно кажучи, у щит, яким влада прикривається від праведного народного гніву, і у меч, за допомогою якого влада чинить розправу з народом.

Для того, щоб суди надійно захищали політичний режим, останньому потрібно їх надійно «закупорити», усіяко вберігати від суспільства. Саме це й покликаний зробити новий-старий «диктаторський» закон. Ним реалізується та сама схема, за якою виведені з-під відповідальності співробітники «Беркуту» та ті, хто давав накази на побиття і вбивство учасників масових акцій.

Тому цей закон правильно буде називати не законом про посилення гарантій незалежності суддів, а про посилення гарантій безпеки політичного режиму Віктора Януковича.

Закон репресивного спрямування

Більшість положень законопроекту є юридично необґрунтованими і такими, що суперечать Конституції, обмежують конституційні права громадян, стимулюють суддівське свавілля.

У ньому акцент робиться на абсолютне необґрунтоване посилення існуючих санкцій, звуження (позбавлення) прав учасників судового процесу, розширення сфери дії кримінального закону. Приведу лише два приклади.

Так, проектом пропонується посилити санкції за таке адміністративне правопорушення як неповага до суду (ст. 185-3 КУпАП). Якщо на сьогодні за це передбачено лише штраф, то за проектом до нього (істотно збільшеного) за останніми законодавчими традиціями, звичайно ж, додається адміністративний арешт на строк до 15 діб. При цьому скасовується обов'язкове складення протоколу про таке правопорушення.

Що це означає на сьогоднішній практиці? Це означає, що суддя отримує право заарештувати без жодного документування доказів вини будь-якого з присутніх у судовому засіданні (свідків, журналістів, потерпілих тощо) чи за межами судового залу, якщо йому не сподобалась його поведінка.

У такий же спосіб суддя миттєво може запроторити за ґарти особу, якій інкримінують вчинення правопорушення, за яке закон не передбачає адміністративний арешт. Скажімо, працівники ДАІ безпідставно склали на вас протокол про порушення правил дорожнього руху (що буває часто, зокрема, у такий спосіб «громили» автомайданівців). За це порушення за законом передбачено штраф. Справу розглядає суд, у якому ви намагаєтесь доказати, що ви не

порушували правил. Судді не подобається ваша поведінка і він, розцінюючи її як неповагу до суду, «впає» вам 15 діб! Без складання протоколу, без пояснень, без нічого!

Але ця новела просто «квіточки» порівняно з тими, що пропонуються до Кримінального кодексу. Зокрема, до ст. 376 КК, яка передбачає відповідальність за втручання в діяльність судових органів. Частина перша цієї статті сьогодні визначає цей злочин як «втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення». При цьому вона передбачає відповідальність у виді штрафу, виправних робіт та арешту.

Проект Писаренка-Пилипенка пропонує втручанням в діяльність судових органів визнавати значно ширше коло діянь, а саме:

1) незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про суддю, його близьких родичів чи членів сім'ї,

2) розповсюдження матеріалів або інформації, що носять явно образливий характер та демонструють зухвалу зневагу до судді або правосуддя,

3) тиск, залякування чи втручання в будь-якій іншій формі в діяльність судді, вчинені з метою помсти, перешкоджання виконанню суддею службових обов'язків чи з метою добитися винесення неправосудного рішення,

4) публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій.

І, звичайно, до санкцій до нього автори відповідно з останніми законодавчими традиціями, звичайно ж, додають позбавлення волі. Адже, усі, хто не задоволений діючою владою, повинні сидіти!

Немає необхідності детально аналізувати кожну нову форму цього злочину – все максимально ясно. Зверну увагу лише на одну з новел, яка найбільш яскраво характеризує «диктаторський» характер законопроекту: «розповсюдження матеріалів або інформації, що носять явно образливий характер та демонструють зухвалу зневагу до судді або правосуддя».

Фактично криміналом вважатиметься розповсюдження будь-якої інформації не тільки про конкретного суддю, а про «правосуддя» загалом. Сказав, що суддя, на твій погляд, виніс необгрунтоване рішення – отримуй два роки позбавлення волі, бо це образило суддю. Переслав комусь по електронній пошті чиюсь статтю, в якій критикується вітчизняне «правосуддя» – отримуй ті ж два або ж усі чотири роки позбавлення волі.

Після прийняття цього закону громадяни України зможуть говорити про вітчизняні суди лише відомою кінофразою: «Да здравствует наш суд, самый гуманный суд в мире!». Все решта буде вважатися наклепом на вітчизняне «правосуддя», а отже – втручанням у діяльність судів.

У прийнятті цього законопроекту немає об'єктивної необхідності. Чинне законодавство передбачає достатньо гарантій незалежності суддів, у т.ч. в частині особистої безпеки. Законом передбачено цілу систему заходів державного захисту суддів та членів їх сімей. Суддя має право на забезпечення відповідними засобами захисту (у т.ч. зброєю), які йому надаються міліцією. Судді мають правовий імунітет від кримінальної відповідальності. Життя і здоров'я суддів підлягає обов'язковому державному страхуванню. Сьогодні судді отримують досить пристойну зарплату.

Отже, проблема полягає не у відсутності законодавчих гарантій незалежності суддів. Проблема – у повній політичній залежності судової влади. Суди сьогодні повністю «лежать» під Банковою. Проблема полягає у безвідповідальності суддів і масовому постановленні ними неправосудних рішень. Проблема полягає в безкарності таких суддів, які використовують для цього гарантії незалежності та політичне прикриття Банкової. Проблема полягає у відсутності суддівського самоврядування та рабській психології багатьох суддів, які між правосуддям і прислужництвом владі здебільшого вибирають останнє. І, зрештою, проблема полягає у тому, що у ситуації, як склалася нині в країні, значною мірою винні суди. Винні тому, що здійснювали не правосуддя, а чинили судилища над невинними людьми, сприяли їх катуванню, грубо попирали їх конституційні права.

Якщо Партія регіонів та її парламентські сателіти підуть на прийняття цього закону, це означатиме, що:

- у розв'язанні існуючої суспільно-політичної кризи влада продовжує робити ставку виключно на силові методи;
- правосуддя в Україні остаточно буде «вбито»;
- безправність і беззахисність громадян істотно посиляться.

У свою чергу це означатиме, що люди у захисті своїх прав і свобод зможуть розраховувати лише на себе. А як показали останні події, наш народ вміє добре захищати себе і Україну.

<http://glavcom.ua/articles/17520.html>

Четвертая неделя без премьера: какие события ожидаются с 17 по 23 февраля *Дело.ua*

На этой неделе оппозиция будет добиваться возвращения Конституции 2004 года, а Партия регионов намерена назначить своего Премьер-министра

Понедельник, 17 февраля

Традиционно в понедельник пройдет согласительный совет в Верховной Раде. Неизвестно, придут ли на него лидеры оппозиции: они не видят смысла убеждать "регионалов" в переходе к Конституции 2004 года (ПР все время утверждает, что сейчас нужно принимать социально-экономические законы), также Арсений Яценюк и Виталий Кличко намерены в понедельник встретиться с канцлером ФРГ Ангелой Меркель.

Вторник, 18 февраля

Пленарное заседание Верховной Рады. Оппозиция намерена в этот день проголосовать за закон, возвращающий Конституцию 2004 года. Арсений Яценюк на Вече в воскресенье заявил, что нет ни одного закона, возвращающего Конституцию 1996 года. А Виталий Кличко обратился к Генпрокурору с требованием возбудить уголовное производство по факту захвата государственной власти в Украине в 2010 году (когда Виктор Янукович взял на себя полномочия президента, предусмотренные Конституцией 1996 года). В Партии регионов уже заявили, что не готовы к такому шагу. Предварительно они заявили, что могут изменить действующий Основной закон.

Среда, 19 февраля

Традиционное заседание правительства. Возможно, это будет последнее заседание, которое проведет Сергей Арбузов, по крайней мере в качестве и.о. премьер-министра.

Четверг, 20 февраля

Лидер ВО "Свобода" Олег Тягнибок сообщил, что в четверг Партия регионов намерена проголосовать за нового премьер-министра. На прошлой неделе ряд "регионалов" обратился к президенту с просьбой рассмотреть кандидатуру премьер-министра от Партии регионов. Спикер Рады Владимир Рыбак также прогнозировал, что президент выдвинет кандидатуру премьера на этой неделе (17-21 февраля).

Пятница, 21 февраля

Начнутся переговоры Всемирного банка с властями Украины относительно выделения кредитной линии для внедрения энергосберегающих технологий в сфере централизованного теплоснабжения на десяти предприятиях теплокоммунэнерго.

<http://delo.ua/ukraine/chetvertaja-nedelja-bez-premera-kakie-sobytija-ozhidajutsja-s-17-227349/>

Анатолій Гриценко: «План дій Майдану на наступних два тижні»
pravda.com.ua

Вступна частина

1 грудня минулого року троє опозиційних лідерів взялися керувати Майданом, представляти інтереси Майдану, вести Майдан до перемоги, врешті – вони пообіцяли захистити людей на Майдані та покарати усіх винних, хто нищив Майдан. Минуло 78 днів – ні особливих перемог, ні тим більше захисту...

78 днів троє лідерів приймали всі управлінські рішення, створювали усілякі штаби, ради, президії, інші органи й структури, призначали в них людей, давали їм вказівки, як діяти, визначали стратегію і тактику для депутатів у парламенті, вирішували, хто має право звертатися до Майдану зі сцени, а хто ні, виробляли й час від часу оголошували на Майдані різні плани дій – Майдан усе те слухав і виконував, навіть коли плани були хибними, тим не менше Майдан трьом лідерам довірився, а відтак старанно і в повному обсязі виконував усе, що вони пропонували зі сцени... Троє лідерів чи не щодня закликали Майдан до революції й повалення режиму, але коли Майдан почав діяти рішуче, двоє вождів одразу ж обізвали людей на Грушевського "провокаторами" – і дотепер за це не вибачилися...

78 днів троє лідерів від імені Майдану постійно проводили переговори з представниками іноземних держав і міжнародних організацій – Майдан їх підтримував, вислуховував звіти про численні зустрічі й поїздки, терпляче чекав багатократно обіцяних зі сцени санкцій та інших рішучих дій на підтримку України – не дочекався...

78 днів троє лідерів були в постійному контакті та діалозі з владою, на всіх рівнях, включно з Януковичем особисто, і на Банковій, і в Межигір'ї, і за формальним столом переговорів, і в неформальному спілкуванні, і всі разом, і кожен поодиноці, і з відома Майдану, і самочинно – Майдан своїми діями спонукав Януковича до переговорів і терпляче чекав, коли ж троє лідерів відстоять інтереси і вимоги Майдану – не дочекався...

Висновки

Майдан і люди на Майдані, в т.ч. народні депутати від опозиції, виявилися набагато чеснішими, активнішими, послідовнішими й відповідальнішими – ніж ті, хто взялися Майданом керувати.

Майдан продемонстрував країні і всьому світу небачену раніше силу й енергію мільйонів людей – силу правди, силу переконань, силу життєвих цінностей, силу людської гідності, силу духу і боротьби – заряджені цією неймовірною силою й енергією троє лідерів опозиції мали би діяти активно, рішуче, узгоджено й відповідально – цього не сталося...

За ці 78 днів троє партійних лідерів завинили перед Майданом і заборгували Майдану – настав час їхні борги Майдану повертати!

План дій

1) На нинішньому складному етапі вважаю недоцільним і навіть шкідливим вносити зміни в систему управління Майданом – треба дати трьом лідерам шанс і можливість досягти того, що вони пообіцяли зі сцени Майдану: зміна Конституції, формування в Раді нової більшості, призначення нового Уряду та інші зміни, під які, вони нас запевняли, в парламенті є необхідні голоси – у тижневий термін.

2) Якщо троє лідерів оголошують необхідним для виконання цих завдань здійснити "мирний наступ Майдану" у вівторок, 18 лютого, коли збереться на засідання Верховна Рада, то я підтримую проведення такої акції.

Але – з трьома принциповими уточненнями!

Перше – за рішенням трьох лідерів, у "мирний наступ Майдану" 18 лютого підуть не люди з Майдану, а дивізія (15000+) депутатів усіх рівнів (область, район, місто, село, селище), які представляють їхні політичні партії – Батьківщину (в т.ч. Фронт Змін), УДАР і Свободу.

Звести цих людей до Києва під стіни ВР так само було неодноразово обіцяно зі сцени Майдану – і зараз саме час віддати Майдану той партійний борг.

Друге – за рішенням трьох лідерів, у "мирному наступі Майдану" 18 лютого беруть участь ще шість дивізій: 40000+ партійців-киян від Батьківщини, УДАРу і Свободи та 50000+ членів їхніх партій із близьких до Києва областей (Київська, Чернігівська, Житомирська, Черкаська...) – і цей партійний борг саме час віддати Майдану.

Третє – за рішенням трьох лідерів, 170 народних депутатів від опозиції, разом із кількома тисячами своїх штатних і позаштатних помічників, на власних автомобілях, формують на 18 лютого потужний "депутатський Автомайдан" для надання всебічної підтримки "мирному наступу Майдану" – це додасть захищеності учасникам акції, бо ми знаємо, як влада увесь цей час нищила молодіжний Автомайдан і вже нейтралізувала майже всіх його координаторів.

3) Після вирішення трьома лідерами заявлених ними завдань на пленарний тиждень – зміна Конституції, нова більшість, новий Уряд (незалежно від того, очолить його опозиція, чи вона увійде до складу Уряду, або дозволить сформувавши Уряд взагалі без опозиції) – Майдан надалі вимагатиме від нового Уряду виконання наступних п'яти вимог:

Перша вимога – припинення силових дій з боку влади і переслідування учасників протестних акцій, насамперед звільнення усіх затриманих, заарештованих, як у СІЗО, так і під домашнім арештом, закриття усіх кримінальних та адміністративних проваджень, порушених проти учасників протестних акцій персонально та за фактом.

Друга вимога – першим і невідкладним завданням нового Уряду є негайне, в термін не більше тижня з моменту утворення, підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом. Це ключова вимога Євромайдану з 21 листопада 2013р. як запорука ефективних реформ і запровадження в Україні гідних стандартів життя і захисту прав людини.

Третя вимога – проведення дострокових президентських виборів у 2014р. як початок повного й глибокого перезавантаження влади.

Четверта вимога – ліквідація незаконно утвореного спеціального військового формування Беркут, дії якого по розгону Майдану спричинили масові побиття, каліцтва і вбивства громадян; законодавче обмеження силових дій проти мирних громадян з боку інших спецпідрозділів МВС і СБУ.

П'ята вимога – покарання винних у вбивстві, викраденні та катуванні громадян, проявах насилля проти журналістів.

Ці 5 вимог до нового Уряду сформульовані за участю активістів Правого сектора, Самооборони Майдану, Автомайдану, воїнів-афганців, Демальянсу, Громадянської позиції, Третьої Української Республіки, Громадського сектору Майдану, Громадської ради Майдану, Духовної ради Майдану, громадських діячів, політиків і журналістів. Вони відповідають очікуванням мільйонів громадян і настроям людей на Майдані, а відтак для трьох лідерів опозиції ці 5 вимог мають бути по суті директивними від Майдану.

4) Чим два тижні займатимуться люди на Майдані, крім очевидних завдань по охороні, забезпеченню життєдіяльності, активному інформуванню людей, формуванню мобілізаційного резерву тощо?

Майдан має змінити тактику – "пікетувати не ворогів, а друзів" – з вимогою негайного запровадження санкцій проти корумпованих українських чиновників і тих, хто вчиняв злочини проти мирних громадян.

Щоденне пікетування, за підтримки Автомайдану, посольств іноземних держав, насамперед – Австрії, Швейцарії, Франції, Нідерландів, Великої Британії, Іспанії, Сполучених Штатів та інших держав, де корумповані чиновники тримають у банках вкрадені в Україні кошти, де зареєстровані їхні фірми, де вони придбали маєтки та майно.

Щоденна активна робота за кордоном, із залученням місцевих журналістів, громадськості та активу української діаспори, задля негайного запровадження санкцій проти вказаних категорій чиновників.

Вимоги Майдану до наших зарубіжних партнерів абсолютно обґрунтовані й справедливі:

"Не треба допомагати нам – виконуйте власні антикорупційні закони!"

"Вкрадені з бюджету кошти – це вбивство громадян України"

"У ваших банках – криваві гроші українських корупціонерів"

"Досить говорити про європейські цінності – доведіть, що ви їх самі дотримуетесь!"

"Санкціями проти Клюєва-Азарова ви могли не допустити насилля і вбивства в Україні"...

Чи сподобаються працівникам посольств такі щоденні масові пікети? Напевно ні. Але досить уже пустих розмов і подвійних стандартів!

Корупція – це вбивство! Приховувати корупціонера, який краде мільярдами, тим більше вирішувати свої власні економічні проблеми за рахунок їхніх криваво-брудних грошей у ваших банках – це співучасть у вбивстві, шановні наші іноземні партнери! Без жодного перебільшення – бо за кожним вкраденим із бюджету мільярдом сотні-тисячі смертей наших громадян. Вони гинуть від того, що не приїхала швидка допомога, не було ліків у лікарні, не було за що оплатити складну операцію – бо ці гроші вкрали й тримають у ваших банках, ці гроші зараз працюють на вашу економіку, може, саме тому ви не вдаєтеся до санкцій?! Тих тисяч смертей, на відміну від загиблих на Майдані, ви не бачите на західних телеканалах, але за ними – трагедії тисяч українських родин, кожного дня і в усіх регіонах України!

Майдан має змусити Захід не говорити – діяти! Бо того вимагає Закон – їхній Закон!

І я хотів би побачити, як посол європейської держави, невдоволений довготривалим пікетом Майдану, замість негайного реагування проти клюєвих-захарченків набере того ж Захарченка телефоном, аби він прислав Беркут для розгону Майдану під посольством?!

Переконаний, зараз Майдан і його три лідери мають діяти саме за таким планом – рішуче, узгоджено і ефективно. Тоді відновиться довіра між сценою і Майданом – і тоді буде успіх, для всієї країни!

А якщо ні? Тоді Майдан має відсторонити лідерів, які його зливають, і довірити свою долю і долю країни іншим – які діятимуть рішуче, узгоджено і ефективно!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/5300aad1b063f/>

Віталій Немилостивий: «Чем техническое правительство отличается от технократического?»

lb.ua

Большинство внефракционных депутатов Верховной Рады, к которым я отношусь, часто первыми предлагают конструктивные варианты решения существующих общественно-политических проблем в украинском обществе, но к сожалению, наши предложения либо не находят поддержки у парламентского большинства и оппозиции, либо на них обращают внимание с опозданием, еще более обостряя ситуацию в стране.

В тот момент, когда правительство Н. Азарова отказалось от подписания соглашения об Ассоциации с ЕС, предложением внефракционных депутатов была немедленная отставка данного правительства, но подобных решений не хотели на тот момент принимать ни сам Премьер-министр, ни большинство депутатов парламента, ни Президент. Но Кабинет министров должен был понести политическую ответственность за изменение политического курса страны.

Гарант Конституции, не отправив правительство в отставку и не отменив распоряжение об отказе Украины от евроинтеграции, тем самым дал понять, что он полностью поддерживает данное решение. Что это за собой повлекло, известно каждому: массовые протесты, Майдан. Народ вышел на улицы, и на это незамедлительно власть обязана была отреагировать. Чтобы снять накал в обществе на тот момент, достаточно было отправить в отставку как минимум министра внутренних дел В.Захарченко, или же Кабмин целиком. Это предлагали и оппозиция, и внефракционные депутаты. Но власть посчитала подобные решения неприемлемыми,

и, наплевав на интересы и протестные настроения в обществе, праздновала победу. Но как вскоре оказалось, это была Пиррова победа.

Поздно спохватившись, Премьер-министр Н. Азаров все же решил подать в отставку, но на данный момент ни обществу, ни парламенту уже недостаточно просто отставки правительства. Сейчас важно поменять модель управления государством. Именно внефракционные депутаты первыми предложили вернуться к редакции Конституции 2004 года. Ведь всем понятно, что к накалу страстей в украинском обществе привела ситуация, а вернее, государственная модель управления, при которой вся полнота власти была сосредоточена в одних руках. Именно узурпация власти Президентом В. Януковичем привела к накалу страстей в обществе, и, как гнойник, прорвалось Майданом. И это закономерно: в Украине никогда не было царя, украинцы по своей природе больше склонны к демократии.

Сейчас уже все без исключения политики понимают, что мало просто поменять Иванова на Петрова, нужно поменять саму систему управления в государстве. Наконец-то к пониманию этого пришли и оппозиционные лидеры, и парламентское большинство, и Президент. Но если бы согласие было найдено на начальном этапе зарождения конфронтации в обществе, то с уверенностью могу сказать, что кровь бы мирных граждан не пролилась. И Украина осталась бы той уникальной страной, в которой все общественно-политические конфликты разрешаются мирным путем.

Чтобы не приводить все к новым эскалациям конфликта, нужно в ближайшее время голосовать в парламенте за возвращение редакции Конституции 2004 года. И уже в реалиях парламентско-президентской республики формировать коалиционное правительство, основной задачей которого будет минимизация экономических проблем, существующих в обществе.

Параллельно со всем этим необходимо создавать в парламенте специальную комиссию, которая к апрелю должна будет наработать предложения по изменениям в Конституцию, а в сентябре уже можно будет окончательно принять новую редакцию главного документа страны.

Что касается технического правительства, то на самом деле это два последних правительства Н. Азарова были техническими. Кабинет министров занимался только тем, что оформлял решения, принятые либо Администрацией Президента, либо на каких-то междусобойчиках олигархов. Именно техническое правительство Н. Азарова довело страну до банкротства и социального взрыва. Больше такого правительства нам не надо. Нам нужно реально работающее технократическое правительство с реальной, четко прописанной программой действий.

На сегодняшней день обсуждают фамилии кандидатов, условия для формирования правительства, но ни слова я не слышал в дискуссиях политиков о его программе действий. Но если программа не будет зафиксирована до его формирования, то в ближайшее время нас ждет еще один Майдан. И оппозиции, и Партии регионов торги нужно вести не о том, снимут ли новых министров в течение года со своих должностей и кто будет назначен, а о программе действий, которая несомненно будет полна непопулярных реформ, но именно для этого программу должно утвердить большинство в парламенте.

Сейчас политики говорят популистские лозунги, но это уже привело экономику Украины к разрухе. Поэтому программа действия нового правительства должна реально учитывать экономическую ситуацию в стране, и предлагать реальные законодательные и правительственные шаги по выходу из экономического кризиса, непопулярные в политическом плане и невыгодные украинским олигархам. Важно, чтобы при внедрении непопулярных реформ, в стране действовала независимая и не коррумпированная судебная система.

Реформа системы судов и прокуратуры должна быть выгодна не интересам Президента и депутатов, а интересам каждого гражданина Украины. Так же важны и реформа местного самоуправления, люстрация и налоговая амнистия – они являются обязательной частью изменений для создания благоприятной почвы для внедрения необходимых обществу реформ. 5 основных блоков вопросов, которые я указал, помогут снять социальное напряжение в обществе. И неважно тогда, когда пройдут выборы Президента, потому что новый Гарант Конституции будет править уже в реалиях новой государственной системы управления.

На Мюнхенській конференції багато політики і державні діячі підтримали думку про те, що якщо ми хочемо зберегти країну, то необхідно негайно створювати свій «план Маршалла» для України. Це повинен бути документ, який підтримає і Президент, і парламент, і суспільство. І важливо при цьому, щоб контроль за реалізацією затвердженої програми дій уряду, здійснювався публічно, а за невиконання прийнятих рішень виникала політична відповідальність, тобто звільнення уряду. Час удосконалювати економічні відносини в країні і переходити до розвитку високотехнологічних галузей промисловості. В реалізації, підготовці і фінансуванні цього плану дій важливо і підтримка міжнародного суспільства, яке повинно відкрити ринки для експорту високотехнологічної української продукції.

На мою думку, українські політики зараз сильно відстають від скланої ситуації в суспільстві. І щоб не займатися черговим самообманом і встановити рівновагу в країні, політикам потрібно скоординувати свої кроки в напрямку рішення проблем, реально турбують українське суспільство, і почати реалізовувати ті реформи, які зроблять з України процвітаюче державство.

http://blogs.lb.ua/vitaliy_nemilostiviy/255440_tehnicheskoe_pravitelstvo.html

Телебачення і радіомовлення

Ніщо вже не змінить нової ідеї, за яку сьогодні стоїть більшість мітингарів "Студія "1+1", ТСН.Тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Навіть хиткий світ на Грушевського і в регіонах уже не змінить нової ідеї, за яку сьогодні стоїть більшість мітингарів. Вони вже не тільки за Євроінтеграцію, не за відставку уряду. Вони проти свавілля і жорстокості українських силовиків. Ну а останні потроху виходять з-під контролю української влади. Після жбурляння гранат у медпункт, а в маніфестантів коктейлів Молотова, валу фактів побиття та тортур у райвідділках, співпраці із криміналітетом і тітушками, стає очевидним, закон про міліцію перетворився на фантастичне оповідання. Чи можливо її змінити, щоб вона нас знову оберігала, з'ясував Стас Ясинський.

Правоохоронець: "Шоколадку дівчинка хоче? Сподився по очам хоче".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Скажіть, а що це у вас за рушниця?

Правоохоронець: "Ето лепестками роз. Ми зустрічаємо опозицію лепестками роз".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Вони не приходять і навіть воюють за владу і проти тих, хто міг би на неї зазіхнути. Хоча насправді міліція має зовсім інше – завдання – забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав, свобод і законних інтересів, запобігання правопорушень, охорони, забезпечення громадського порядку та безпеки дорожнього руху. Принаймні так пишуть у законі про міліцію. Там є ще один пункт. За ним міліція повинна в межах своєї компетенції сприяти іншим державним органам. Тепер ми знаємо, все що сталося протягом останніх тижнів, плоди такого сприяння. Але найголовніше завдання системи – самозбереження. У розтрощеному міліціонерами будинку пані Наталі це особливо відчутно.

Наталія ЗАПОРОЖЕЦЬ, мати засудженого: "Тут поцвіло все, повалилося. Нема кому, нема мого хазяїна".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Її сина звати Віталій Запорожець. 2 роки тому він з рушниці застрелив начальника сільської міліції Миколу Симоненка. Те що Симоненко в момент смерті був п'яний, експертиза не підтвердила. За Запорожця стало все село. Але слідство не знайшло доказів, що міліціонер неодноразово ображав Запорожця, потім зламав йому ключицю.

Наталія ЗАПОРОЖЕЦЬ, мати засудженого: "Так накрили його бронезилетом, і його так били. І сказали, що живим ти тут не останешся, ми тебе уб'ємо, і одвезем і ніхто навіть не буде знати, що ти тут жив".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Заяву про те, що Запорожця після затримання катували кілька днів, також не знайшли підтвердження. Так само як і скарги його матері, що місцеві міліціонери під час обшуку забрали з будинку усе, що можна забрати.

Наталія ЗАПОРОЖЕЦЬ, мати засудженого: "Забрали даже дзеркальце, в яке він дивися, ножнички, якими нігті обрізав, щипчики мої, що я нігті вирізала, позабирала. Стільки забрали от цих алюмінієвих от цих каструль, казанків, сковорід. Це що, нормальна міліція?"

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Подібні історії хоч і без пострілів, можна за 20 хвилин знайти в кожному селі. Жорстокий врадівський бунт не перший і навіть не сотий сигнал біди. Колишній начальник внутрішньої міліцейської безпеки Юрій Мартиненко в 2010-у порушив 800 кримінальних справ проти своїх підлеглих. Хоча злочинів вже тоді було набагато більше.

Юрій МАРТИНЕНКО, адвокат: "На протязі 3-х останніх років за даними соціологічних досліджень, за кожен рік у нас піддавалося насильству, катуванням, десь біля мільйону українців у рік. Це мільйон українців, які постраждали від насилля в органах міліції".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: За словами очевидців, у перший робочий день співробітників міліції починається з фотографування. Фотографують у формі, яку новий міліціонер має купити собі сам. І це лише початок.

Віктор ЧУМАК, голова комітету ВР з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю "Том і треба буде міняти міліцію. Як її міняти – важко. Тому що все це विकарбувалося в правоохоронній системі, що люди туди поступають за гроші, виходять, починають відробляти ті гроші, за які вони вступили. Потім це вже входить в звичку. Потім це стає єдиним і основним джерелом нормального існування цієї людини".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: В Україні протягом незалежності змінилося понад 10 міністрів внутрішніх справ та 300 начальників обласних управлінь. Особовий склад міліції оновився більше ніж на 100 %. Але цілеспрямованої реформи тут не було. Хоча у світі прикладів успішної перебудови органів внутрішніх справ навіть у кризових ситуаціях більш ніж достатньо. Грузія. Щоб перетворити найкорумпованішу міліцію пострадянського простору на надсучасну поліцію знадобилося півтора роки. Звільнили 15 000 поліцейських. Замість ДАІ створили патрульну службу, яка забезпечує безпеку на дорогах і громадський порядок. Решту функцій виконує кримінальна поліція, куди набрали 95 % нових слідчих. Зарплату поліцейським збільшили в 10 разів. Сьогодні слідчий у Грузії отримує 2000 доларів. У складі поліції існує спеціальна служба провокаторів, інспектори якої пропонують поліцейським хабарі. Кожен поліцейський, якого взяли на хабарі навіть у 50 доларів, може потрапити у в'язницю на 10 років. В 2011 році рівень довіри до поліції в Грузії складав 87 %. США. Повноваження поліції розподілені за територіальним принципом. ФБР, поліція штату, і шерифи на місцях. Ці рівні не залежать один від одного. В кожному з поліцейських департаментів є органи внутрішнього контролю. А в кожному відділку таємний інформатор, що звітує про усі порушення. Перевірки для отримання посади простого патрульного можуть тривати до 2-х років. З ним укладають контракт на 40 років. Заробітна плата детектива складає 200 000 доларів на рік. Це половина від заробітку президента Сполучених штатів. Польща. В 1990 році польську поліцію повністю демілітаризували і звільнили від 60 % співробітників. Навчання польських поліцейських триває не 4 роки, як в Україні, а 6,5 місяців. Корупцію при прийомі співробітників звели до нуля. Прізвище здобувача ніхто не знає. Під час багатоступеневої перевірки йому присвоюють штрих-код. Зарплатня старшого офіцера поліції складає 2000-3000 тисячі євро. Створено ефективну внутрішню поліцію, яка виявляє корупціонерів. Рівень довіри до поліції в Польщі 72 %, вище ніж у парламенту католицької церкви. Як уявляє українська міліція власне реформування, на наші питання надходить письмова відповідь.

Письмова відповідь: "Повідомляємо, що для керівництва МВС необхідність проведення системних реформ у міліції є очевидною. Безумовним пріоритетом діяльності міліції визначено дотримання прав і свобод людини і громадянина. На сьогодні концепція реформування правоохоронних органів України розробляється в апараті РНБО. Участь у її розробці приймали фахівці та науковці МВС".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: В цьому листі багато разів вживається слово "поступово". Повірити, що міліція реформує сама себе важко, навіть зятим оптимістам. Судячи з відповіді, сьогодні найбільш актуальне питання не критерій підбору нових співробітників чи боротьба з корупцією, а визначення оптимальної структури міністерства і засади його укомплектування особами рядового і начальницького складу.

Віталій ЯРЕМА, народний депутат України: "Реформування міліції неможливе без реформування законодавчої бази. І говорити про люстрацію, як наступний етап реформування правоохоронних органів, можна тоді, коли буде підготовлена відповідна законодавча база".

Стас ЯСИНСЬКИЙ, кореспондент: Звільнити не можна лишити. Де ставити кому в цьому твердженні, вирішити не просто. А що робити з ледь не півмільйонною армією міліціонерів, які звикли до власних правил, який не можна водночас вигнати – відповісти не готовий ніхто. Ці люди, яких ми досі називаємо правоохоронцями, зараз ніяк ясно відповідають своєму основному призначенню. Воно чітко записано в першій статті закону. Міліція – це державний озброєний орган виконавчої влади.

Правоохоронець: "Прийняли присягу – яка влада буде, ми будемо ту владу захищати".

Протестувальники виконали свою частину умов, передбачену законом про амністію

Алла МАЗУР, ведуча: Процес пішов. Протестувальники виконали свою частину умов, передбачену законом про амністію. Будівлі державних адміністрацій звільняють у кількох областях. Плюс стає доступною для авто вулиця Грушевського. Але київська міська адміністрація наразі під напругою. Мітингувальники звільнили і її, як обіцяли. Це засвідчили сьогодні представники ОБСЄ і новоспечений голова столичної адміністрації. Утім кілька заяв від влади та опозиції суперечать одна одній і можуть поновити протистояння. Генпрокурор Пшонка ще в п'ятницю оголосив що готовий закрити кримінальні справи проти мітингарів упродовж місяця. Арсеній Яценюк зі свого боку закликав зробити це негайно. Тимчасом кількості активістів самооборони Майдану чергують біля приміщення КМДА. У разі невиконання обіцянок влади вони обіцяють повернути собі контроль над приміщенням. Політики від опозиції досі на прийомі у Генпрокурора Пшонки, від якого чекають виконання закону про амністію. Понад 4 години тривали перемовини між опозиціонерами та прокурором за зачиненими дверима. На новини з цієї зустрічі ми чекаємо щохвилини. Ну а про те що має таки перемогти здоровий глузд, цього тижня публічно нагадував і президент Янукович.

Віктор ЯНУКОВИЧ, президент України: "Тобто іде звільнення людей, я також звертався через свої можливості, різні можливості, звертався до і мітингувальників і безумовно до правоохоронної системи, з тим щоб якомога скоріше ми відкрили шлях до реалізації цього закону".

У Києві – чергове віче

5 канал, Час новин

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Отже, неділя. У Києві – чергове віче. Ключова тема – чи спрацює обмін і взаємні поступки. Мітингувальники виходять з будівлі КМДА, стоять під нею. Силовики лишають частину вулиці Грушевського. Здавалось би, кроки назустріч. Але. Ті, хто зараз під домашнім арештом, зі сцени майдану наголошують: вони лишаються заручниками. Жодна справа не закрита. А силовики не повернулись до казарм. Мітингувальників, які вірять в обмін заручників чесних, мало. Незадоволених поступками багато. Опозиція каже: тактичні перегрупування не свідчать про програш. Усі чекають, яким буде момент істини. Дар'я Феденко докладніше.

Володимир МАКЕЄНКО, голова КМДА: "Ніяких матеріальних, моральних претензій ні до кого нема".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Перші слова голови столичної міськадміністрації всередині будівлі Київради. Він вперше за кілька місяців зайшов туди, де ще вчора ночували, обідали, навчались активісти Євромайдану. Вони жодних значних збитків будівлі не завдали, –

зафіксував Володимир Макеєнко у присутності представника ОБСЄ. Та косметичний ремонт тут таки планують зробити. Запевняють: не коштом громади Києва.

Володимир МАКЕЄНКО, голова КМДА: "Всі ці ремонти, повірте, стоїть черга компаній, спонсорів, які готові прийняти в цьому участь і передати нам акти виконаних робіт".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Напередодні активісти поприбирали мармурові сходи та колонну залу адміністрації. Поставили на місця стільці. Свої ж речі перенесли до Жовтневого палацу. Усе це, аби показати, що виконують умови так званого закону про амністію. І того ж очікують від влади.

Юрій НОЄВИЙ, комендант Київради: "Ці люди, які зараз виходять з будівлі Київради, вони роблять це із великим сумом і небажанням. Для всіх, хто тут стояв, не просто приходячи раз на тиждень на недільне віче, а люди, які серйозний досвід тут життєвий здобули. Все це, звичайно, ледь не зі сльозами на очах".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Відходять з насиджених місць і силовики. Вони піднялись вище на кількасот метрів вздовж вулиці Грушевського, аж до Кабінету міністрів. Внутрішні війська та спецпризначенці після себе не прибирали. На території, куди протягом кількох тижнів нікого, крім силовиків, не пускали, лишилися порожні пляшки від алкогольних напоїв, недопалки, використані засоби контрацепції та гранати. Правоохоронці поспіхом знімали з них запали.

Михайло НОНЯК, координатор перебудови барикад: "Якщо влада забере свої загони МВД, тоді, можливо, ми зробимо проїзд для автомобілів і прохід для людей".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Йти геть з вулиці Грушевського самооборона Майдану не планує. Тут, як і раніше, чергують і тримають автомобільні шини напоготові.

Михайло НОНЯК, координатор перебудови барикад: "Ми зараз укріплюєм тут барикади. Адаже сніг тане. Ми завозимо пісок".

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Ми звільнили 236 людей, 2 тисячі кримінальних справ повинні бути негайно закриті".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Людей відпустили під домашній арешт, але не звільнили від кримінальної відповідальності, – нагадує Арсеній Яценюк. Рішення щодо амністії усіх учасників демонстрацій очікують до понеділка.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Ми чітко заявляємо: ми залишаємось на Майдані, ми залишаємось на Грушевського. Ми дали генеральному прокурору трошки часу на те, щоб вони негайно закрили 2 тисячі кримінальних справ і випустили з цього приводу заяву".

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції ВО "Свобода": "Вівторок – це є той день, коли розпочнеться сесія українського парламенту. Влада, яка вже сьогодні тріщить по швах, тому що нашим Майданом, нашою боротьбою тут, Києві, і в різних регіонах ми з вами зуміли, відкривши другий фронт, ми з вами зуміли внести дисбаланс у ту нібито міцну і нібито сильну машину, якою себе називала Партія регіонів".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Відпущені з СІЗО під домашній арешт активісти і досі себе вважають заручниками, – каже автомайданівець Олександр Кравцов. Він більше двох тижнів провів за ґратами. А може і на 8 років втратити волю, якщо прокуратура не скасує обвинувачення за нібито участь у масових заворушеннях.

Олександр КРАВЦОВ, активіст Автомайдану: "Хлопці, які зараз вийшли, звільнені, вони прийшли з іншим духом. Вони хочуть сюди на Майдан, вони хочуть декриміналізації не для того, щоб сказати "Слава Богу". Вони хочуть стати в ряди Майдану і Автомайдану і змінювати цю країну до того, що ми відчуємо, що ми живемо в омріяній країні".

Дар'я ФЕДЕНКО, кореспондент: Дружина активіста, мати двох дітей, весь час підтримувала чоловіка. Нині ж зі сцени Євромайдану від імені близьких усіх мітингувальників звернулася до політиків. Бо впевнена: вони теж відповідальні за долі людей.

Олеся МАМЧИЧ, дружина Олександра Кравцова: "Знаю, що ніщо не дається без великих внутрішніх жертв. Я прошу вас, коли буде вільна хвилинка, сісти і подумати, що готові

ви віддати такого, що вам справді шкода, заради перемоги. Це не рейтинги, це не посади. Я вас прошу, не піддавайтесь на ці спокуси. Для того, щоб перемогти... Всім нам любові і перемоги. Слава Україні".

Петро Порошенко закликав до мирного протистояння

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Не всі опозиційні лідери були сьогодні на віче у Києві. Чільник громадського руху "Третя українська республіка" Юрій Луценко звертався до людей у Луцьку. А позафракційний депутат Петро Порошенко взяв участь у зібраннях у Тернополі та Івано-Франківську. Зокрема Порошенко закликав до мирного протистояння і до того, щоб покарати усіх тих, хто причетний до силових розправ над людьми.

Петро ПОРОШЕНКО, народний депутат, позафракційний: "6 українських героїв віддали своє саме цінне, що у них було – віддали своє життя за майбутнє демократичної України. Ми не маємо права забути і вибачити тих, хто віддавав злочинні накази стріляти у мирний народ. Кожен, хто причетний до вбивства, до побиття, до крові на українських майданах, гарантовано має бути притягнутий до відповідальності. Це гарантія того, що ніколи у майбутньому більше ніхто не наважиться віддавати подібні накази.

Віталій Кличко приїхав на віче до Дніпропетровська

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Віталій Кличко приїхав на віче до Дніпропетровська. Там серед іншого він зауважив, що він відмовився від посвідки на проживання у Німеччині. Кличко підкреслив, що він є громадянином України.

Віталій КЛИЧКО, народний депутат, лідер фракції "УДАР": "В Європе на сьогоднішній день права на проживання у мене нету. Єще раз подчеркнуть, я всегда, с самого начала провозглашения Украиной независимости был гражданином Украины, им являюсь. Вида на жительство у меня нет. Поэтому спекуляции на тему гражданства, спекуляции на тему, что Виталий Кличко якобы является подданным других государств, не имеет под собой ничего общего".

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: Нагадаю, раніше Верховна Рада в корекції Податкового кодексу внесла норми, які обурили "УДАР". Команда Кличка заявила, що влада хоче зняти політика з президентських перегонів за нібито право проживання на території Німеччини.

До Верховної Ради повернувся законопроект про захист суддів

ICTV, Факти тижня

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: До Верховної Ради повернувся законопроект про захист суддів. Неоднозначний документ на кшталт одіозних законів 16 січня. З одного боку закон посилить безпеку працівників Феміди. З іншого боку – повністю унеможливить їх критику, і будь-яке слово в бік суддів від журналістів може бути розцінене, як наклеп або неповага до суду. Причиною внесення закону стало вбивство у Кременчуці судді Олександра Лободенка. Правоохоронці вважають, що його застрелили через професійну діяльність.

Жінка: "Это был изумительный человек".

Кореспондент: З ним прощаються фактично на тому ж місті, де й розстріляли. Поруч з під'їздом 9-поверхівки, в якій Олександр мешкав разом з дружиною і двома маленькими дітьми. Співробітники, друзі і рідні не можуть оговтатися від шоку.

Віра ЛИВИЦЬКА, тітка Олександра Лободенка: "Він зовсім мало проробив. Він був дуже справедливий. І благодаря цьому його смерть. Мішають – убрать. Все".

Кореспондент: У вівторок ввечері кременчуцький суддя Олександр Лободенко повертався з роботи додому. Раптом у дворі його будинку пролунали постріли.

Жінка: "Зрив петарди, как будто".

Кореспондент: Ви чули один вибух?

Жінка: "Два".

Кореспондент: Міллери, їх за оперативною інформацією, було двоє, стріляли судді в спину практично в упор з обрізу мисливської рушниці. Дробинами пробили майже всі внутрішні органи. В реанімації лікарі 4 години намагалися врятувати Олександра. Але поранення виявилися надто серйозними.

Вадим УКРАЇНЕЦЬ, головний лікар 3-ї лікарні м. Кременчук: "Кровопотеря была очень большая. Он умер после операции через час".

Кореспондент: Кременчуцькі оперативники кажуть – встигли поговорити із суддею. Про що саме – таємниця слідства.

Андрій ТКАЧЕНКО, начальник Кременчуцького міського відділу міліції: "Судья был в сознании".

Кореспондент: Вам вдалося з ним поспілкуватися?

Андрій ТКАЧЕНКО, начальник Кременчуцького міського відділу міліції: "Первоначально да. Но что сказал, поймите правильно, я не могу ничего".

Кореспондент: Справу майже одразу перекваліфікували з замаху на життя на сплановане вбивство. Основна версія слідства – професійна діяльність вбитого. Суддею 34-річний Олександр Лободенко пропрацював майже 5 років. Займався переважно цивільними та адміністративними справами. Але віднедавна розглядав і запобіжні заходи для затриманих.

Віктор ПШОНКА, генеральний прокурор України: "Олександр Лободенко, як слідчий суддя, розглядав клопотання, запобіжні заходи декільком учасникам захоплення та блокування приміщень органів державної влади в цьому місті".

Кореспондент: Незадовго до вбивства Лободенко розглядав справу кількох євромайданівців, які начебто брали участь у штурмі мерії, і відправив їх під домашній арешт. Версію швидко підхопила преса, а в оселях активістів швидко почалися обшуки.

Сергій ПОЛЮХОВИЧ, активіст Кременчуцького Євромайдану: "В мене був інший суддя. Але так само задіяли й мене. Мене допитують. Зокрема приїздили додому, проводили допит. Моя родина живе в напрузі. Тому що люди стежать у цивільному".

Кореспондент: Місцевий бізнесмен і активіст Євромайдану Володимир Пилипенко сидить вдома під цілодобовим арештом за рішенням якраз покійного судді. Але каже, що за такий вирок активісти лише вдячні Лободенку. І звинувачувати їх у замовленні його вбивства – абсурд.

Володимир ПИЛИПЕНКО, голова кременчуцької організації "Майдан": "Ми були два дні в СІЗО. І думали ж, що ми повернемося в СІЗО. І нас повернуть. І прокурор наполягав на поверненні в СІЗО нас. Він не виконав волю прокурора. Каже - Володимир Іванович, я хочу від вас почути, як мені обґрунтувати те, що ви будете дома".

Кореспондент: Журналісти комунального телеканалу "Кременчука" висунули іншу версію. Вони натякнули на ймовірну причетність до вбивства судді місцевого бізнесмена Олександра Мельника. Бо Лободенко наклав арешт на майно підприємця – телевежу і прилеглі будівлі.

Журналіст: "Розглядом цієї справи займався суддя Олександр Лободенко, на якого було вчинено замах. В рамках цієї справи суддя наклав арешт на ці будівлі, та на майно Тамари Мельник".

Кореспондент: Бізнесмен Мельник погоджується дати інтерв'ю. Чоловік переконує – подібні чутки розповсюджуються з мерії.

Олександр МЕЛЬНИК, бізнесмен: "Війна не війна, а протистояння. Тому що мер хоче, скажімо, любими способами, любими методами, щоб телебачення було в місті підконтрольне йому. Він мені відверто заявляв – віддай мені 50% телекомпанії "Візит".

Кореспондент: Ви відмовилися?

Олександр МЕЛЬНИК, бізнесмен: "Я відмовився".

Кореспондент: Мер Кременчука Олег Бабаєв натяки журналістів комунального телеканалу про причетність Олександра Мельника до вбивства судді коментувати не бажає. Это можно считать вашей позицией или нет?

Олег БАБАЄВ, міський голова Кременчука: "Нет конечно".

Кореспондент: Это муниципальный канал...

Олег БАБАЄВ, міський голова Кременчука: "У меня есть своя позиция. У журналистов своя позиция".

Кореспондент: В Автозаводському суді Кременчука, де працював Олександр Лободенко, про версію говорити не хочуть. Та дають зрозуміти – відкрито судді не погрозували.

Наталя ДРАЖНИК, заступник керівника апарату Автозаводського суду м. Кременчук: "Він взагалі був безконфліктною людиною. Це було зненацька. Це був шок для нашого колективу".

Кореспондент: Після вбивства судді Президент Янукович закликав парламент законодавчо посилити безпеку служителів Феміди. За кілька днів у Верховній Раді зареєстрували законопроект про посилення гарантій незалежності суддів та членів їхніх родин. Що правда, за оцінками юристів і правозахисників, в ньому фактично відновлюються скасовані Радою норми одіозних законів від 16 січня.

Валентина ТЕЛИЧКО, юрист: "Збирання, зберігання, поширення інформації негативної, негативної інформації про суддів, працівників судових апаратів, їхніх близьких родичів. Все це є кримінальний злочин. Це повний нонсенс".

Кореспондент: Посилувати безпеку суддів необхідно, - каже відомий юрист Валентина Теличенко. Але не в такий спосіб. Головне побоювання експертів – якщо закон ухвалить, судді стануть недоторканими. Для преси також.

Закон об амнистии с понедельника вступает в действие

Интер, Подробности недели

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Всего несколько минут назад на сайте генеральной прокуратуры Украины было опубликовано сообщение, в котором говорится, что закон об амнистии вступает в действие 17 февраля 2014 года и предусматривает освобождение от уголовной ответственности и наказания лиц совершивших в период с 27 декабря по 2 февраля 2014 года преступление, предусмотренные статьей 1 закона. Также от ответственности будут освобождены лица, помещенные под административный арест за предусмотренные законом об амнистии преступления.

Янукович призвал оппозицию пойти на уступки: "Я не хочу воевать"

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: На этой неделе впервые в этом году президент дал "большое интервью" собеседником главы государства стал известный журналист и публицист Виталий Коротич. Говорили о том, что волнует сегодня каждого украинца. Виктор Янукович рассказал, как Украине выйти из "политического кризиса" и как жить дальше. Виталий Коротич руководил журналом "Огонек" во времена перестройки и был признан лучшим редактором мира в 89-м году. Интервью Президента легендарному журналисту длилось около полутора часов. Главная тема беседы - как вывести страну из политического кризиса. Виктор Янукович в который раз четко дал понять: решения, которые могут углубить раскол в обществе или подорвать основы существования государства - неприемлемы.

Виталий КОРОТИЧ, публицист: «І як ви думаєте: довго ще стоятиме оця самоорганізована? Яценюк Тягнибок і Кличко, вони, взагалі, керують цим натовпом чи ні?»

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент Украины: «Мене штовхали і штовхають до різних способів, як розібратися в цій ситуації. Але я хочу сказати, що я не хочу воювати. ... Я хочу зберегти державу.... Сьогодні є перемир'я - це перший крок... ми звертаємось до опозиції, щоб вона також йшла на поступки. І тут мова не в тому, хто програє: влада чи опозиція?»

Виталий КОРОТИЧ, публицист: «Програє народ, якщо програє».

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: « Абсолютно правильно. Повинна виграти Україна - оце наша мета».

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведучий: Президент четко сформулировал свое видение отношений нашего государства со странами, которые пытаются реализовать здесь свои собственные геополитические и экономические интересы.

Виталий КОРОТИЧ, публицист: « Народові так і не розтовкмачили, куди він йде і чому він так хоче туди йти. Стратегічно рухаємося ми в бік Європи чи ні, ваша стратегія?»

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: «Зараз на порядку денному стоїть стратегічне питання оновлення стосунків з Європейським Союзом, з Росією, зі Сполученими Штатами Америки, з Китаєм... І нас ніяк не повинна влаштовувати роль України як допоміжної держави, як сировинного приладку, м'яко кажучи, як молодшого обслуговуючого персоналу. Нас це ніколи не влаштує. І будь-який тиск, зовнішній тиск на Україну, він буде зустрічати не менший спротив тут, в Україні. І навколо цього також буде об'єднуватися суспільство. Втручатися в наші справи ми не повинні дозволяти нікому. Ми будемо, ми зацікавлені мати гарні, добрі стосунки з Європейським Союзом, з Росією, з Сполученими Штатами, з Китаєм. Ми бачимо майбутнє України в докорінних реформах, спрямованих на розвиток економіки і розвиток країни».

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведучий: Обновление отношений с Европейским Союзом, по мнению Виктора Януковича, это - продолжение интеграции. Но прежде нужно минимизировать риски, которые возникали для украинской экономики, если бы "соглашение об Ассоциации и свободной торговле" было подписано. Это практически убило бы целые отрасли украинской экономики - машиностроение, военно-промышленный комплекс и так далее. Без работы могли остаться сотни тысяч и даже миллионы украинцев. Это могло привести страну к коллапсу - экономическому и социальному. Чтобы быть на равных, украинской экономике нужны дотации - около 14-ти миллиардов евро ежегодно.

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: «Коли ми торкнулися цього питання, ми побачили дуже вразливі сторони цієї Угоди в галузі економіки України, які є вразливими і які обов'язково постраждають - це аграрний сектор економіки і сільське господарство. Європа має дотацію, і ця дотація складає близько 30%, на різні товари по-різному. В Україні ця дотація набагато менша, десь на рівні 1,5%. Що станеться з українськими товарами? Вони будуть неконкурентоспроможними».

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведучий: Чтобы страна была сильной и конкурентно-способной, в ней должен быть мир. Президент уверен - любая конфронтация сейчас ослабит Украину. Уважать и слышать друг друга и соблюдать закон - единственно возможный путь.

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: «Ціна боротьби за владу не повинна бути такою високою. Не можна боротися за владу ціною погіршення людей, чи не дай Боже ціною крові. Тому політики, всі політики, повинні розуміти свій рівень відповідальності. Врешті-решт, сьогодні про що люди найбільше думають? Встановити мир і друге - розпочати нормальне життя. І до речі я вдячний багатьом тим, хто сьогодні емоції свої утримав, і вже почали думати прагматично, як кажуть «Із холодною головою». Мені однаково боляче коли страждають люди. І з однієї і з другої сторони. Цього не повинно бути. Тут ми повинні зробити все, для того щоб утриматися від радикалізму, і всі повинні знати, що межа, межа, за яку ніхто не повинен переходити».

После вече на майдане Арсеній Яценюк и Олег Тягнибок отправились к Генеральному прокурору *ТРК "Украина", События недели*

Евгений МИХИН, ведучий: Сегодня после вече на майдане Арсеній Яценюк и Олег Тягнибок отправились к Генеральному прокурору – Виктору Пшонке – с требованием, чтобы на сайте ГПУ обнародовали сообщение о выполнении Закона об амнистии. Разговор продолжается уже несколько часов, а вот у здания столичной Горадминистрации в эти минуты собралось

несколько сотен человек. Кто они, и что сейчас происходит у стен мэрии, узнаем у Максима Урлапова. Он на прямой связи со студией.

- Максим, добрый вечер! Что у вас?

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Здравствуйте, Евгений! Митингующие уже в ближайшее время снова смогут занять здание Киевградминистрации. Говорят, сделают это, если на сайте Генпрокуратуры не появится сообщение о выполнении условий Закона об амнистии. Сейчас по зданием находится несколько сотен человек – они ждут результатов переговоров между лидерами оппозиции и руководством Генпрокуратуры. Прошу прямую речь.

Руслан АНДРИЙКО, комендант КГГА: «Якщо вийдуть без домовленостей – нас одразу дзвінок іде від Олега Тягнибока або від іншого представника опозиції, і ми спокійно заходимо... Але вже так – добре заходимо!».

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: В мэрии сейчас находится всего несколько десятков человек, а само здание охраняют отряды самообороны майдана. Евгений!

Евгений МИХИН, ведущий: Спасибо! Это был Максим Урлапов с последними новостями из центра Киева.

Шаткий компромисс сохраняется

Евгений МИХИН, ведущий: Итак, шаткий компромисс сохраняется. Обе стороны оставили пространство для маневра, потому что друг другу не доверяют и просчитывают риски, на кону ведь и должности – в новом Кабинете министров. Чего опасается каждая из сторон и на что рассчитывает? Выяснял Владимир Горковенко.

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Закрыв одни уголовные дела, можно открыть другие. В зоне риска – народная самооборона. Только на майдане их бойцов – пять тысяч. А всего по Украине – втрое больше. МВД и Генпрокуратура считает самооборонцев незаконным формированием. А эта статья не попадает под Закон об амнистии.

Андрей ПАРУБИЙ, комендант майдана: «В ці дні інтенсивно по всіх областях відкриваються кримінальні провадження проти наших підрозділів самооборони».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Самооборона – достаточно организована. Здесь действует достаточно жесткий военный устав. Именно самооборона спасла от народного гнева Михаила Чечетова. Мы как раз писали интервью с депутатом, когда появилась колонна протестующих.

Михаил ЧЕЧЕТОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «И те задачи, которые нужно решать, и понял, наверное, что...».

Митингующие: «Ганьба! Ганьба! Ганьба!».

Боец самообороны: «Тихл-тихо! Не трогайте его!».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Бойцы самообороны взяли Михаила Чечетова в кольцо и увели от толпы. Уже за спинами солдат внутренних войск он заявил: на тех, кто забросал его фантиками, - не в обиде.

Михаил ЧЕЧЕТОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Эти люди - пусть они кричали на меня, крестили, кто-то дергал – я не обижаюсь на них... На них я не обижаюсь!».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Досталось не только Чечетову, а и лидерам оппозиции. Арсения Яценюка и Александра Турчинова расстреляли зеленкой. Этот вид оружия применяют только в Харькове.

Арсений ЯЦЕНЮК, лидер фракции ВО «Батьківщина»: «Ми ідемо єдиною командою, тому у нас все порядок... Я дам прес-конференцію у місті Києві – трошки помиюся».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Как сохранить оппозиционное лицо и войти в Кабмин, Яценюк и Турчинов приезжали обсуждать с Тимошенко.

Арсений ЯЦЕНЮК, лидер фракции ВО «Батьківщина»: «Ми приймаємо посаду прем'єр-міністра, ми приймаємо всю повноту відповідальності за стан справ в країні. А це означає – формування всього складу Кабінету міністрів України».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Против оппозиционного премьера высказались сразу несколько регионалов. Они хотят видеть на этом посту профессионала в партбилетом Партии регионов. Об этом сообщили в письме к Президенту.

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Питання стоїть про створення уряду, який не створить тут рай, а не допустить ад – погіршення економічної ситуації, - бо, не приведи Боже, там прийде прем'єр-міністр, який буде іти на вибори».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Регионалов успокоила сама Юлия Тимошенко – она против оппозиционного премьера и поддерживает формирование альтернативного правительства на майдане. И об этом рассказала в своем интервью, которое появилось сразу после встречи с Яценюком и Турчиновым.

Юлия ТИМОШЕНКО, экс-премьер-министр Украины, (цитата): «Такой руководитель правительства довольно быстро разочарует людей, а главное – ничем не поможет ни стране, ни ее народу. Хорошо о премьер-министре от оппозиции сказал давний друг Украины и бесспорный специалист по украинским вопросам Андерс Ослунд: «Оппозиция исчерпает силы, а радикалы еще больше радикализируются, если ситуация не решится в ближайшее время. Любой член технического правительства, скорее всего, станет политическим трупом, а мы не хотим, чтобы что-то подобное произошло с хорошими людьми».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Вопрос правительства станет актуальным в ближайшее время – экономика поджигает. Страна в шаге от дефолта. Бюджету нужны деньги, а запад и восток готовы дать кредит только под конкретное правительство.

Анатолий ГРИЦЕНКО, народный депутат Украины: «Уряд треба сформувати невідкладно і в інтересах країни. Але на першому ж засіданні уряд має прийняти ключове рішення – негайно підписати Угоду про асоціацію з Європою».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Фамилию кандидата, которую Президент может внести на рассмотрение парламента, не знают даже на Банковой. Шансы, что это будет кто-то из оппозиции минимальны. В то же время в прессе все чаще звучит фамилия главы президентской Администрации Андрея Клюева, а информированные источники даже рассказали о его тайной встречей с Юлией Тимошенко. Сенсационную новость о свидании в больнице сначала явила народу газета «Коммерсант Украина». А позже развил интернет-ресурс «Украинская правда». Журналисты рассказали, что Клюев якобы летал на личном самолете. Правда, не сейчас, а 26 января – сразу после назначения главой Администрации Президента. К концу недели и Тимошенко, и ее соратники заверили: Клюев на randevу не приходил.

Александр ТУРЧИНОВ, народный депутат Украины, фракция ВО «Батьківщина»: «Ми чутки не коментуємо. Для цього є такі сайти із цікавими назвами. За чутками ви можете до них звертатися».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Похоже, информацию о якобы секретных переговорах Андрея Клюева запустили его оппоненты. Дескать, глава президентской Администрации не только о портфелях говорил, но и давал гарантии освобождения Юлии Тимошенко. Просить много, чтобы не получить ничего, - собственно, на это и рассчитывают оппозиционеры. Если они займут все места в Кабмине, значит, и ответственность за страну – полностью на них. Экономика в руинах, а выборы ведь не за горами. Поэтому стать у руля означает – поставить крест на политическом будущем. На полностью оппозиционном Кабмине не настаивает даже Запад. Их устраивает и коалиционный Кабмин.

Штефан ФЮЛЕ, Европейский комиссар по вопросам расширения и политики добрососедства: «Мы готовы поддержать новое инклюзивное правительство лишь в том случае, если оно будет настроено на внедрение реформ».

Владимир ГОРКОВЕНКО, корреспондент: Под конкретное правительство ЕС готово выделить 15 миллиардов долларов, а Россия – перечислить следующий двухмиллиардный

транш. Поєтому власть спешит договоритися с опозицией. Вот только с теми, кто на майдане, вряд ли удастся договоритися. Они протестуют не за портфели.

Микола Томенко: «На Грушевського людей зупинили «афганці», політики не змогли цього зробити»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Микола Томенко, народний депутат, учасник бойових дій в Афганістані (1983-1985 роки).

Інна Кузнецова: 25 років тому, 15 лютого 1989 року, завершилося виведення радянських військ з Афганістану. У війні в Афганістані взяло участь 160 375 вихідців з України. Не повернулося з війни понад 3 тисячі, і з них 60 зникли безвісти або потрапили у полон.

Нинішній рік Указом Президента оголошено Роком учасників бойових дій на території інших країн. Зараз говорять про те, щоб підвищити пенсії «афганцям», підтримувати інвалідів, батьків.

Учора відбувався форум воїнів-інтернаціоналістів у Києві. Сьогодні покладали квіти до пам'ятника воїнам-«афганцям».

Пане Томенко, за кілька хвилин до ефіру Ви почали згадувати фільм, який бачили учора, знятий якраз до 25-ліття. Там були кадри, про що раніше ніхто не говорив. І бодай, можливо, один епізод з того, про що ніколи не говорили, про що боляче завжди згадувати, але через 25 років згадати можна?

– Взагалі так сталося, і це вплив, звичайно, і СРСР, а тепер і Росії, яка максимально намагається героїзувати, з одного боку, Велику вітчизняну війну, з іншого боку героїзувати Афганістан, героїзувати з точки зору не людей, які мужньо себе вели і були героями, а намагається якось відбілити саму ідеологію, що треба було туди, от ми змушені були посилати війська, це було історичне рішення, дуже важливе і так далі. І на фоні отакої «героїзації» ми об'єктивної і правдивої інформації про Афганістан значною мірою ще не почули.

І вчора я був з моїми колегами на презентації фільму, який, здається, в ніч з 15-го на 16-е на одному з центральних каналів буде показаний, про історію так званого «корольовського батальйону», бо комбат був Корольов, який фактично був розстріляний і загинув 30 квітня 1984 року. У той час я служив в Афганістані. Я був там від 1983-го до 1985 року. І в нас тоді дуже багато було розмов, як трапилося, що просто хлопців кинули в ущелину без прикриття, без нічого. І це розслідування, яке ми побачили 30 років після того, стверджує, з одного боку, що це абсолютно бездарне керівництво на найвищому рівні, генералітету. Бо комбат діяв абсолютно мужньо і чесно та загинув там з хлопцями. Тобто це такі генерали радянсько-кабульського рівня, які до кишляків і ущелин не доходили.

І, більше того висловлена думка, що взагалі афганці, а там керував цим підрозділом, контролював відомий Ахмад Шах Масуд, він знав інформацію повністю, коли буде йти, хто буде йти і таке інше.

У Панджшєрі (йдеться про Панджшєр) алмазні копальні. Це дуже серйозне місце, за яке йшла боротьба. І з цього фільму впливає таким чином, що дуже багато високопосадовців, поки солдати воювали і билися, вирішували свої питання – хтось просувався по службі, хтось заробляв гроші, хтось там ще якісь речі домовлявся.

Тобто от парадоксальна історія, що життя солдатів клали на вирішення якихось своїх питань. Це не перший випадок, який так історично виникає. І мені здається, що це жодним чином не повинно перекреслити мужність хлопців, які там були. Більше того, навпаки, це тільки посилює, що вони були заручниками якихось політичних ігор, розбірок і так далі.

І я завжди для себе ставив питання в перші місяці перебування в Афганістані. І я десь за півроку дав відповідь, що моє ключове завдання і хлопців, з якими я був, то це зробити все, щоб жодна людина не захворіла і (не дай, Боже) не загинула. Тобто, якщо ми всі живі і повертаємося додому, а я був там старшим сержантом, під кінець навіть місяць виконував обов'язки

командира взводу, а так заступником командира взводу, то моя місія була вижити і зберегти життя людей.

Всі решта ідеологічні доктрини, я думаю, сьогодні їх треба забути. І, напевне, влада нинішня повинна думати перш за все про конкретну людину.

Я один фрагмент скажу, що півроку назад я, Валерій Сушкевич, як голова комітету по пенсіонерах, Сергій Куніцин, як мій колега по Афганістану, ми в одній «учебці» служили в Ашгабаті в один той самий час, запропонували піти в такий спосіб. У нас практично випала категорія матерів, діти яких загинули в Афганістані.

– Ви говорите про законопроект №2129-а, який не був підтриманий минулого року восени?

– Так.

– Але, як виглядає, в указі з нагоди того, що нинішній рік оголошений Роком учасників бойових дій на території інших країн, сказано про те, щоб вжити додаткових заходів щодо забезпечення виконання актів законодавства з питань соціального захисту учасників бойових дій на території інших держав, інвалідів війни, сімей загиблих та померлих учасників бойових дій.

А вчора Наталія Королевська говорила про те, що хоч помалу, але підвищувати пенсії, допомагати, підтримувати інвалідів, захищати тих, чії сини загинули в Афганістані.

Тоді ви пропонували, аби матерям, чії діти загинули в Афганістані, збільшити пенсію. Це не пройшло. Чи є шанс, що воно може пройти зараз?

Можливо, з другого кварталу матері і дружини хлопців, яких уже немає, могли б відчуті турботу держави не лише в Палаці «Україна» чи при покладанні квітів

– Воно декларується практично на кожен день виводу військ з Афганістану. Приблизно різні міністри і різні посадовці декларують цю позицію. Тому що у нас виникла ситуація, я вже не кажу про «афганців», які (слава Богу!) залишилися живими, не інвалідами, жодних пільг немає.

Я сьогодні їду у госпіталь афганський «Лісову пісню». У них одна пільга – безкоштовно пролікуватися. А решта практично ніякі пільги не виконуються.

Чому я підняв тему матерів і дружин? Тому що виглядає таким чином, що у нас велика кількість хлопців, які загинули, от мати залишилася сама, без дитини, яка могла б на пенсії, на старості утримувати. В середньому, пенсія 1200-1400 з тих матерів. І насправді, як так грубо сказати, хоча це неправильно, ціна питання, як у нас завжди у Верховній Раді Мінфін нам каже, це невеликі суми. Це мова йде про 200-250 мільйонів гривень на рік.

Ми з Куніциним і Сушкевичем погоджувалися про поетапний якийсь період,

необов'язково якийсь радикальний спосіб. Давайте розпишемо: перший рік – на один прожитковий, потім ще на два прожиткові і так далі. На жаль, повністю відмовилися голосувати за цей закон.

І друга проблема, яку ми сьогодні піднімаємо, то це дружини. Наприклад, у дружини чоловік – «афганець»-інвалід. Він уже помер. Якщо дружина залишилася з дітьми, а людини, яка утримує, немає. Тобто, ця категорія так само дуже важлива, щоб держава про неї потурбувалася.

На сьогоднішній день ми ще один законопроект зареєстрували з Сушкевичем, яка цю категорію дружин поширює. Очевидно, ми готові до переговорів, до розмов, але реалістично в 2014 році я точно не бачу у бюджеті можливостей. Це декларація.

Але поки що, крім традиційної виплати, у нас яка? На 9 травня виплачують всім певну суму грошей відразу. Що ж відразу? Ми ж живемо 12 місяців, а не один місяць у році.

Тому я думаю, що і сьогоднішня ситуація, коли «афганці», так би мовити, більш жорсткіше заявляють про себе, з точки зору боротьби за справедливість, не тільки в сенсі своїх пільг, але й політичну справедливість, можливо, це стане передумовою того, що ми найближчим часом, як парламент буде працювати, поставимо це питання, щоб хоча б у цьому

році, коли 25 років виводу військ, хоч, можливо, з другого кварталу все-таки матері і дружини хлопців, яких уже немає з нами, могли б відчутти турботу держави не лише в Палаці «Україна» чи при покладанні квітів.

– Воїни-«афганці», до речі, беруть участь у самообороні Майдану в Києві. Кілька днів тому кільком з них було висунуте звинувачення у вимаганні за частиною другою ст. 189. Самооборона Майдану ці звинувачення відкидає. Стверджує, що «афганці» ввіймали і доправляли до відділку міліції кишенькового злодія.

Наскільки «афганська» самооборона важлива в охороні Майдану? Чи не є це, скажімо, порушенням законодавства?

– Я практично з першого дня у контакті з «афганцями». Хоча треба чесно сказати, що там є різні сегменти, тому що у нас й організаційно є більша організація – Співка афганців, є менші організації, є люди, які до організацій взагалі себе не ідентифікують. Тобто різний контингент. І не можна сказати, що, наприклад, на Майдані є один чоловік, який начальник цих «афганців», ви з ним поспілкувалися – чітко знаєте, що вони роблять.

Звичайно, що є в різних сотнях «афганці». Є, наприклад, сотні регіональні. Наприклад, є хмельницька сотня, де один з керівників – мій замполіт, з яким ми разом служили. Є в системі самооборони люди.

Але я з різними людьми спілкувався і повинен Вам сказати, що спроба їх якось затягти у якийсь бік чи сказати, що вони якісь провокатори, чи вони ведуть переговори напряду чи не напряду, мені здається, що вони провалилися. Знайшли тільки двох чи трьох людей, які дали прес-конференцію і сказали, що вони йдуть з Майдану. Ну, йдіть, то йдіть утрюх. 99% «афганців» там залишаються.

І чим вони важливі? На мою думку, тому що все-таки люди, які пройшли війну, менш войовничі насправді. Тому що, коли була історія на Грушевського, і коли стало питання все-таки оголосити перемир'я, то «афганці» були дуже важливі, тому що вони могли і з боку міліції, «Беркута», і з боку «Правого сектору», і наших більш радикальних груп забезпечити, щоб це перемир'я реалізовувалося, особливо у той момент, коли кілька днів ніхто не знав, що робити, як це зупинити. Політики, на жаль, не змогли зупинити, а от «афганці» це зупинили.

Мені здається, коли зараз йдуть дискусії, я притримуюся іншої точки зору, яку заявили лідери опозиції, опозиційні фракції. Я вважаю, наприклад, що «афганці» можуть делегувати одного-двох своїх представників, як мінімум, як спостерігачів під час переговорного процесу. Тому що після того, як влада і опозиція домовляться, то треба комусь ще і виконувати. Тому я не бачу трагедії у тому, щоб під час переговорного процесу по, скажімо, можливому розблокуванню Грушевського чи якихось інших таких місць уповноважені представники від середовища «афганців» були присутні.

Вони не претендують на виступи, на дискусії, щоб вони знали, хоч про що домовилися, і, скажімо, розуміли свою логіку в цьому. Тобто я спілкувався з дуже багатьма людьми. І це абсолютно адекватні, відповідальні і розумні люди. Інша справа, що можна цьому надати легітимності, щоб ширше середовище «афганців» сказало: ми делегуємо Петренка, Сидоренка і так далі на ці переговори.

До вчорашнього дня, у всякому разі, у мене не було сумнівів у тому, що вони на стороні справедливості.

Це, дійсно, була історія дріб'язкова – хтось там щось украв. Можливо, «афганці» вирішили провести більш жорстко «профілактичну роботу» з цим злодієм, а міліція цим скористалася. Думаю, що тут треба бути, звичайно, обережними, тому що контролюється ця ситуація. Але тим не менше, я думаю, що «афганці» показали і ще покажуть себе все-таки у відповідальному секторі.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач (переклад): Яке Ваше ставлення до так званого «афганського синдрому»? Люди, які виконали так званий «інтернаціональне обов'язок», повернувшись в Україну, почувли: а я вас

в Афганістан не посилав, ви нікому не потрібні. І Червонописський сказав, що тільки за 5 років після Афганістану померло, покінчили з собою у 4 рази більше, ніж загинуло там.

– Звичайно, це абсолютно обгрунтовані речі, які стосуються психологічного стану людини, яка пройшла війну. Тим більше, пройшла війну в молодому віці. Особливо офіцери більш підготовлені.

Наприклад, я в Афганістан потрапив у 18,5 років, як і більшість моїх колег. І моя велика перевага полягає в тому, що мене забрали в Афганістан після першого курсу університету, і я повернувся автоматично на другий курс. Тобто, мені було чим зайнятися, я влився в активне життя там. І цей синдром пережив швидше. А для більшості людей, які після Афганістану, – де навчатися, де працювати?

Я вважаю, що держава зробила злочинну помилку, оскільки треба було працювати, як у свій час американці працювали з так званими «в'єтнамцями». Тобто, кожна людина, починаючи від психолога, соціальних працівників, повинна була отримати психологічну допомогу. Їм сказати: давай ми тебе пріоритетно влаштуємо, ти будеш працювати тут, ти будеш, наприклад, допомагати в школі (по старих часах) викладати військову підготовку. Тобто людей треба було задіювати.

Люди залишилися дійсно викинуті. І це не тільки перші чотири роки. Фактично до останнього часу в категорії суїцидів «афганці» були в перших рядах. Я думаю, що це вина і відповідальність держави, яка не змогла їхню активність і психологічний стан направити в позитивне русло.

Тому я тут можу тільки погодитися. Сьогодні ми говоримо про закони, про інші речі. Насправді я все життя, коли з «афганцями» спілкуюся (зрозуміло, госпіталі, інваліди, я допомагаю в міру можливостей), краще допомогти з пошуком роботи цим людям, з пошуком їх реалізації, тоді зніметься питання і «афганського синдрому».

– Запитання ще одного слухача.

Слухачка: У моєї знайомої чоловік є учасником бойових дій в Афганістані, слідчим був, зараз на пенсії. Вибачте, спить на матрацах, бо до сих пір не дали квартири.

– Можете звернутися до мене на загальну адресу Верховної Ради, на депутата Томенка. Я по мірі можливостей намагаюся займатися цими питаннями. Нещодавно в Черкаській області вдалося нам, 20 з чимось років стояв на черзі наш колега, вирішити житлове питання. То в міру можливостей будемо допомагати, бо ці базові речі держава, на мою думку, зобов'язана зробити, особливо тим людям, які потребують.

Наприклад, я не звертався за допомогою у житлі, бо зміг це вирішити. Але є певна категорія людей, яким треба допомогти це зробити. Якщо до сих пір держава не вирішила після 25 років виводу з Афганістану, то напишіть мені, а я, можливо, допоможу.

– Запитання ще одного слухача.

Слухач: Ким себе відчуває середньостатистичний «афганець», якщо вони одностайні (чи як там розділяються на групи?): «воїном-інтернаціоналістом», «воїном-імперіалістом» чи «жертво тоталітарного режиму»?

– Я думаю, що кожен, напевне, по-різному.

На щастя, мені здається, зараз цей пафос «інтернаціоналізму» вже зменшився. У мене непрості відносини з «афганськими» структурами були. Тому що, коли я повернувся з Афганістану у 1985 році, і в мене один журнал у 1987 році замовив якийсь там написати матеріал. І я написав цей матеріал. Він називався «Ми були добрими окупантами». З одного боку, я пояснював, що це все-таки була окупація класична, з точки зору комуністичної доктрини, а солдати були заручниками того, тобто вони мусили і з місцевими жителями спілкуватися, і себе захищати, і воювати одночасно. Тобто, вони мали «енну» кількість місій.

Тому я навіть в законах і скрізь намагаюся все-таки цей «інтернаціоналізм» зняти. Бо це слово, м'яко кажучи, не адекватне.

І я думаю, що реально як би я утримував позицію? Я думаю, що не треба хлопців ображати. Я, як політик, можу дозволити собі такі критичні висловлювання стосовно самого себе, а я думаю, що «учасник бойових дій» – це адекватна позиція.

До речі, ми тут з пані Інною дебатовали про те, що сьогодні багато розмов стосовно цього терміну, бо і миротворці прирівняні, і інші категорії прирівняні. До речі, «афганців» це страшно ображає, тому що (я рік і вісім з половиною місяців був) у середньому кожен «афганець» був від 1,5 до двох років, і вони мають статус «учасника бойових дій».

– А хтось з'їздив у Боснію на один день.

– Так. А хто їздив у Косово з хором, то і хор отримав, і політик отримав «учасника бойових дій». Я думаю, різні люди.

По інтонації я зрозумів логіку Вашого запитання. Все більше і більше «афганців» вже зменшують цей пафос «інтернаціонального обов'язку», бо розуміють, що вони були заручниками, м'яко кажучи, неадекватного, я б сказав, маразматичного рішення членів політбюро Компартії СРСР, які просто відправили необстріляних молодих людей на війну, реалізуючи якусь доктрину протистояння СРСР і Америки.

– Запитання ще одного слухача.

Слухач: Пане Томенко, Ви сказали, що винна держава, СРСР. А чому Ви не кажете відверто, що винна Компартія і Симоненко, який зараз її представляє, українську, є також винним у тому, бо він підтримує?

– Я Вам скажу більше. Я щойно сказав, що, звичайно, політбюро Компартії. І Петро Симоненко цієї «афганської» теми не дуже любить. Коли вона починається у Верховній Раді, я завжди дві теми піднімаю. Першу тему піднімаю – відповідальності Компартії, про яку Ви говорите. А другу тему – я прошу комуністів, прихильників президента, колишнього прем'єра Миколу Азарова менше говорити про любов до радянської армії, бо вони в ній не служили. Причому у президента найбільш аргументоване пояснення, бо у нього була судимість. А раніше не брали з судимістю.

А от чому Микола Азаров чи Петро Симоненко в армії не служили? Я не знаю. Тому, мені здається, навіть з моральної точки зору, вчини нас любити армію і солдатів вони не мають навіть морального права. Тому тут, я думаю, критика якраз до мене несправедлива.

Але Ви абсолютно праві у тому плані, що якщо КПУ позиціонує себе як продовжувача Компартії СРСР, то вона, звичайно, повинна брати відповідальність і за цю аферу, яка призвела до втрати життів.

– Відповідальність мають завжди брати керівники, люди, які посилають. Ви сказали на початку програми про те, що хлопців кинули без прикриття в Афганістані.

Виглядає так, що зараз на Майданах, на вулицях, в областях кидають іноді так само. Іноді хтось каже: нам потрібно зараз йти і взяти щось, брати штурмом. Потім хтось не йде, а далі доводиться когось визволяти.

– Є така проблема, на жаль. Я стараюся на всіх наших засіданнях, на фракціях, не хочу публічно, мінімізувати критику, бо сьогодні, я вважаю, без середовища опозиції, є за що критикувати опозицію, але з точки зору того, що ми ставимо серйозні завдання, їх треба вирішувати, то треба, так би мовити, менше критикувати один одного. Але як учасник бойових дій в Афганістані я завжди дотримуюся такої точки зору, що якщо хтось з політиків, відповідальних людей вимагає діяти радикально, він повинен очолювати цей процес.

І Ви абсолютно праві, у нас сумна історія з Черкасами, коли дуже багато політиків закликали до штурму ОДА, а потім зникли, а люди... На щастя, от щойно мені передзвонили, у нас останніх 5 людей і то під домашній арешт. Але все ж таки хоча б вдома будуть, не в СІЗО. Тобто 17 людей. Зокрема ми з Іриною Геращенко їздили на суд, ходили до них в СІЗО. Виглядає таким чином, якщо ви повели людей, ви повинні бути першим, з вами перші помічники і так далі, а далі вже простий народ.

І я думаю, що це і є у тому числі проблема сьогоднішніх багатьох політиків, які зі сцени часом набагато радикальніші, ніж у своїх діях. Тому цей розрив і теж сьогодні певно

відчувається. Я думаю, для того, щоб і Майдан почув довіру до опозиції, треба максимально наблизити слова і дії.

– Для «афганців» важливо так само, як і для всіх українців, аби політична криза в державі завершилася, аби життя стало нормальним, щоб люди могли працювати, були робочі місця, було де працювати.

Ви кілька днів тому пропонували так званих «сім кроків» для виходу з політичної кризи. Одним із перших кроків було звільнення людей, які перебувають у СІЗО за участь в акціях протесту. Далі йшла мова і про зміни до Конституції, і про формування нового уряду.

Зараз уже почали говорити про персоналії, про те, хто міг би бути керівником нового уряду. Хоча немає домовленостей. Що треба зробити, аби ці домовленості були?

Ми буксуємо. Обговорюється, що зробити з Конституцією, три тижні

– Я думаю, що мусить бути все-таки більш-менш стратегічно зрозумілий план дій. Тому що ми буксуємо. Ми взяли за основу Конституцію. Вона дуже важлива. І обговорюється, що зробити з Конституцією, три тижні.

Це умовна назва «сім кроків», «десять кроків». Але мусить бути або політична угода, або якийсь документ, де розписаний наш, наприклад, мінімум, що ми робимо до президентської виборчої кампанії. Тому що на виборах, як на війні.